Anul CII
(102)
SERIE NOUĂ

BISERICA ȘI ȘCOALA

PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ARADULUI

Fondat 1877
Nr. 5
Mai 2021

Pastorală la Învierea Domnului, 2021

Slava Sfintei Învieri

Pretutindeni și totdeauna sfintele sărbători prilejuiesc mai ales sufletelor credincioase o aleasă bucurie prin retrăirea evenimentelor de care se leagă acestea în comuniunea celor apropiați sau care ne-au precedat în nădejdea continuității istorice și spirituale a neamului, familiilor și comunităților. De fiecare dată pe întinderea timpului și spațiului acestea aduc în conștiința tuturor taina unei învățături sfinte pentru viața creștină, menite să înalțe spre culmile desăvârșirii cerute fiecărei ființe omenești într-o armonie deplină cu tot ceea ce o poate înveșnici. Oricum simțământul realității trecătoare, ca și a celei netrecătoare, țintește firesc spre înviere sau refacere. Numirea de Paști a sărbătorii ce o ținem înseamnă „trecere" amintind de cea a Mării Roșii de către poporul biblic, de la robia egipteană la libertatea oferită de Pământul făgăduinței, adică într-altfel zis, de la moarte la viață. Ori, pătimirea, răstignirea, îngroparea și învierea Mântuitorului, așa cum cunoaștem și mărturisim în Simbolul Credinței, s-au întâmplat tocmai în preajma sărbătorii pascale, primind o nouă semnificație a trecerii, și anume de la păcat și moarte la învierea pentru veșnicie. După cum avem convingerea noastră că temeiul învățăturii creștine este Învierea Domnului, minune săvârșită asupra propriei personalități, așa aflăm dovada Dumnezeirii Sale. În virtutea ei unirea cu firea omenească într-o unitate desăvârșită a ființei Sale, Învierea Domnului revarsă darurile-I asupra întregii făpturi a cărei cunună este omul. Așadar, întreaga omenire participă la actul de ridicare din căderea de la început, înălțându-se mereu spre încununarea prin nemurirea hărăzită. Desigur că neascultarea poruncii dumnezeiești date încă în rai, de a nu gusta din pomul cunoștinței binelui și a răului a adus atingere comuniunii sfinte cu Dumnezeu. Învierea, renașterea și înnoirea întregii lumi dă un nou avânt omului prin harul întăritor de a-și relua firul vieții adevărate la o treaptă așa cum o arată Biserica prin Învățătura de Credință, rugăciunile și slujbele, imnografia și iconografia și întregul tezaur pus la îndemâna credincioșilor spre mulțumirea lor și bucuria întru Domnul.

Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului, al lumii spirituale și materiale. Ființa omenească, drept încununare a creației, e alcătuită din suflet și trup într-o unitate tainică menită a moșteni veșnicia. Cele pământești sunt trecătoare, iar cele duhovnicești netrecătoare. Pentru a ajunge la asemănarea cu Creatorul, așa cum a fost făcut, omul trebuia să lase cele trecătoare având în vedere faptul că și creația, ca una ce arată puterea creatoare divină, nu era spre stricăciune, ci spre prefacere în mai

bine. Omul însuși trebuie să arate dintru început lucrarea în acest scop. Neconformându-se unei porunci divine se depărtează de putința urmării îndatoririi sale, din care pricină Dumnezeu Însuși se întrupează spre a-l ajuta în râvna care o nutrea spre a-și împlini rostul. Fiul lui Dumnezeu făcându-Se om se jertfește pentru ca pe cel muritor să-l ridice din starea neputincioasă, înnoindu-l spre a relua menirea dintru început. Restaurarea omului și totodată a umanității, prin Mântuitorul, garantează în felul acesta mântuirea tuturor, revenind fiecărui creștin datoria de a-și însuși lucrarea sfântă prin harul dumnezeiesc, spre o trăire în Domnul, o viață în Hristos. Credincioșii astfel, ca membre ale Trupului tainic al Domnului, Capul Bisericii fiind El Însuși, participă la viața ei, iar o vreme ca a postului oferă posibilitatea de a intensifica lucrarea virtuților, o strădanie susținută trupească și sufletească, ocolind lenevirea spre a dobândi roadele răsplătitoare ale comuniunii cu Dumnezeu. Din aceasta se înțelege că Învierea Domnului, urmată de Înălțarea la cer și trimiterea Sfântului Duh spre întărirea lucrării bisericești pentru străbaterea căii spre cer cu harul dumnezeiesc, temeluiește unirea cu Hristos Domnul de la Taina Botezului și până dincolo de hotarele pământești ale vieții. Ca unul ce a crezut pilduitor în ceea ce Mântuitorul a trăit și învățat, sfântul apostol Pavel afirmă: „Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup au să vină? ... Tu ce semeni nu dă viață, dacă nu va fi murit... Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești... Așa este și învierea morților: Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă, se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc. Precum și este scris: „Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viață"; ... Și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc... Iar când acest (trup) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune și acest (trup) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?"[1]. În acest context un comentar patristic precizează: „Victoriile lui Dumnezeu nu sunt mici, ci depășesc cuvântul, mintea și înțelegerea omenească. În fiecare zi le propovăduiesc profeții, fiecare vestind în alt chip, victoriile cele mari ale lui Dumnezeu... Că pentru asta a venit Hristos în lume, ca să propovăduiască celor robiți iertare și orbilor vedere. Pavel dând glas de biruință asupra morții zicea: „unde-ți este, moarte, biruința? Unde-ți este, iadule, boldul?..."[2]. De lămurit că trupul duhovnicesc este trupul transfigurat prin înviere asemănător cu Trupul înviat al Mântuitorului, liber nu numai de materia coruptibilă, ci și de labilitatea psihologică, dominat de propriul său duh în comuniune cu Duhul Sfânt[3]. Același sfânt Apostol al neamurilor subliniază: „Știind că Hristos, înviat din morți nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu"[4]. Comentarul citat menționează și zădărnicia născocirilor celor potrivnici Învierii ca unele ce scot mai mult adevărul la lumină. De pildă, în loc de a se pricepe minunea Învierii de la mormântul gol, pecetluit și păzit, au fost învinovățiți de furtul trupului Celui răstignit ucenicii Săi, deși aceștia, în tulburarea de atunci, L-au părăsit. Din aceasta se deduce că dacă n-ar fi fost adevărată Învierea nici nu s-ar fi putut plăsmui[5]. La fel, arătările Domnului ce au urmat adaugă noi mărturii ale Învierii Sale. Încă și veacurile ce s-au scurs adeveresc credința în învierea lui Hristos și învierea noastră viitoare în El. În cadrul cercetat părintele Dumitru Stăniloae conchide că „În teologia ortodoxă, Hristos Domnul iradiază din El însuși sau din sufletul și din trupul Lui energia necreată, începând această iradiere încă în iad, și penetrându-i prin ea pe cei ce au nădăjduit în venirea Lui, dinainte de venirea Lui, de fapt, în trup"[6]. Iar în alt loc adaugă: „Hristos Domnul nu rămâne în starea morții, decât atât cât să se vadă că a murit cu adevărat, adică până a treia zi. Unirea deplină ca om cu Tatăl prin jertfă Îi aduce fără întârziere starea de Înviere. Aceasta arată că nu se ajunge la înviere fără a se trece prin moarte ca jertfă, și nu numai ca să se arate că trebuie să se treacă de la trupul muritor la cel nemuritor, ci și pentru că starea la care se ajunge prin moartea ca jertfă e una de unire deplină cu Dumnezeirea, deci cu totul superioară celei trăite în trupul muritor... Învierea lui Hristos prevestește deplina „trecere" de la viața robită legilor naturii în starea actuală, la viața din Dumnezeu Cel absolut în care materia va fi ridicată peste legile care o robesc și prin care robește pe om... Învierea lui Hristos n-a fost deci o readucere a trupului Său la starea de dinainte de moarte, căci aceasta L-ar fi ținut iarăși supus stricăciunii și morții. Dar n-a putut fi nici formarea unui trup cu totul străin de cel dinainte de moarte; ci a fost o readucere la viață a trupului Său dinainte de moarte, dar spiritualizat la maximum, pătruns desăvârșit de armonia și comunicativitatea spiritului unit cu Dumnezeu... Aceasta e slava pe care o vede sfântul apostol Pavel când spune: „Așteptăm ca Mântuitor pe Iisus Hristos, care va preface chipul trupului nostru, după chipul trupului slavei Lui"[7].

Așa cum știm sărbătorim de data aceasta Sfintele Paști în 2021 – „Anul omagial al pastorației românilor din afara României și comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor", ceea ce face să simțim în adâncul cugetului unitatea noastră de neam și lege cu românii răspândiți pe toată fața pământului și nu numai acum, ci din vremuri. Astăzi, când posibilitățile de comunicare sunt multiple, o bună parte dintre rudele, prietenii și cunoscuții noștri care se află dincolo de hotarele pământului strămoșesc se întorc spre a prăznui cu cei de acasă, aducând mulțumire lui Dumnezeu pentru mulțimea darurilor sfinte revărsate peste întregul popor dreptcredincios. Totodată să implore împreună ajutor sfânt în strădania de îndepărtare a pandemiei. Se reamintește astfel contribuția țării și a tuturor fiilor ei la propășirea vieții întregii lumi în bună înțelegere, prietenie și conlucrare. Ca și purtători ai numelui cinstit de înaintași, părinții și frații, prietenii și cunoscuții aflați în străinătate au conștiința de a fi purtătorii virtuților românești și deci a credinței în care ne-am născut. Împlinindu-și îndatoririle față de locul pe care au datoria a-l prețui printr-o activitate meritorie, desigur că nutresc și dragostea firească față de patria și poporul căruia aparțin. Ori, trebuie să fie încredințați că această virtute le-o arătăm și noi. Astfel, se dovedește cu prisosință faptul de a fi cetățeni ai unei lumi care își cunoaște rostul statornicit de Creator. Sărbătoarea religioasă, prin numele ce-l poartă, îndeamnă a trece peste deosebiri, cultivând apropierea și colaborarea frățească. Păstrând tradițiile strămoșești și în virtutea omeniei împărtășim tuturor urările de praznic cu bucurie sufletească spre împlinirea a tot binele și slava lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

† TIMOTEI
ARHIEPISCOPUL ARADULUI

[1] I Cor. 15, 35 – 55

[2] Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Matei*, în Scrieri, partea a III-a, Col. „Părinți și Scriitori Bisericești", nr. 23, Omilia XIX, p. IX, cf. Ps. 67, 19, Ps. 23, 8, Isaia 53, 12, Isaia 61, 1, I Cor. 15, 55, trad. Pr. D. Fecioru, București, 1994, p. 259

[3] *Noul Testament* comentat de Bartolomeu Valeriu Anania, București, 1993, p. 297, nota 4

[4] Romani 6, 9- 10

[5] Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilia LXXIX*, în op.cit., pp. 991 – 993

[6] Pr. Prof. dr. D. Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, București, 1978, vol. II, p. 172

[7] Idem, *Chipul nemuritor al lui Dumnezeu*, Craiova, 1987, pp. 194 – 196 și Filipeni 3, 20

Mărturii despre viața religioasă a creștinilor ortodocși trăitori în Diaspora românească din Serbia și din Peninsula Iberică

Având ca temă a conferinței preoțești de primăvară din acest an, 2021, ***„Anul omagial al pastorației românilor din afara României”*** în Patriarhia Română, voi puncta câteva repere pe care le-am trăit în aceste comunități, vreme de 12 ani, care consider că prezintă un interes aparte.

1.*Comunitățile de credincioși ortodocși români din vecinătatea granițelor țării - Serbia.*

Din lucrarea pastoral-misionară pe care am desfășurat-o în Diaspora românească, atât din vecinătatea granițelor țării noastre, cât și din cea mai îndepărtată, pot aduce mărturie, din propria experiență, despre faptul că viața bisericească și tradițiile românilor ortodocși din jurul României, în primul rând, au fost foarte bine conturate în vremurile trecute, însă, datorită vicisitudinilor politico-istorice și pe fondul asimilării de către populația autohtonă, situația s-a diluat foarte mult în prezent.

Astfel, slujind în cadrul **Episcopiei Daciei Felix**, de la **Vârșeț** (Vršac), am putut constata unele aspecte ale realităților cu care românii de aici s-au confruntat de-a lungul timpului. Puținii credincioși care mai trăiesc astăzi aici și își asumă **românismul**, vor rămâne doar cu amintirile și cu mărturiile celor mai bătrâni, care sunt ultimii martori ai acelor vremuri în care comunitatea românească strălucea.

Datorită acestei asimilări continue, putem observa astăzi, din păcate, un fenomen dureros, pentru noi, cei din **Țara-Mamă**, și nu numai, anume, faptul că doar cei mai în vârstă, care mai trăiesc astăzi în aceste comunități din **Banatul sârbesc** mai vorbesc - chiar foarte bine - limba română, dar cei din generația noastră, doar foarte puțini o mai vorbesc, cât de cât, însă ceea ce este cel mai dureros este faptul că cei din generația tânără și mai ales copiii, aproape deloc nu o mai înțeleg, nicidecum să o mai vorbească.

Și cântarea bisericească, din nefericire, este afectată în același fel ca și limba și vorbirea românească, cu foarte puține încercări, putem constata aceeași situație. Aceasta, în special la românii care trăiesc în sudul Dunării, așa-numiții **„vlahi”**, din regiunea **Timocului** și a **Moravei**. Mai ales că aici sunt foarte puțini preoți, care administrează câte 3-4 parohii. În această direcție, ajutam și noi, câțiva preoți din **Voievodina** (unde calendarul e același cu al nostru din România), trecând Dunărea și slujind și în aceste comunități (după calendarul iulian, care se ține acolo), pentru o mai bună coeziune a tuturor românilor, respectiv a vlahilor[1]. Acești vlahi sunt în număr de aproximativ 400.000 de suflete, dintre care o parte se revendică a fi români, apoi o altă parte, din păcate, destul de mare, dar care nu își pune această problemă, iar unii, aproximativ 10% dintre ei, chiar luptă împotriva ideii!

Totuși, în prezent, prin implicarea **Patriarhiei Române**, se simte o revigorare a vorbirii limbii românești și a cântării bisericești, prin readucerea în fața tinerei generații de astăzi, a tuturor acestor mărturii lăsate de înaintașii lor, spre a fi un imbold pentru interesul de a reînvia trăirea și activitatea duhovnicească și culturală a celor care au făcut-o cu cinste și cu mândrie de-a lungul existenței lor.

2.Comunitățile de credincioși ortodocși români aflate în diaspora. Istorie, evoluție, activitate misionară, organizare canonică și pastorală.

Puțin înainte de anul **2000**, a început o emigrare masivă a românilor către **Spania** și **Portugalia**, în principal din motive economice. Într-un timp foarte scurt, adică în aproximativ 5 ani, numai în Spania erau deja în jur de 1 milion de români, iar România nu era încă membră a Uniunii Europene.

Majoritatea, fiind credincioși ortodocși și având dorința de a-și păstra credința și tradiția ortodoxă, au început să se organizeze în parohii, cerând preoți din România, pentru a avea slujbe bisericești în limba maternă.

La început, s-a format comunitatea ortodoxă românească din **Madrid**, unde încă de câteva decenii trăiau în jur de **1.000 de români**, care erau refugiați politic, din vremea comunismului din România și care aveau deja un preot ortodox român care oficia slujbele ortodoxe în limba română[2].

Dezvoltarea economică a Spaniei, explodând pur și simplu, necesita o forță de muncă masivă, astfel încât comunitatea românească a crescut exponențial în scurt timp, începând să emigreze tot mai mulți români, atât în jurul Madridului (aproximativ 200.000), cât și în celelalte mari orașe ale Spaniei, cum ar fi Barcelona, Valencia, Toledo, Bilbao, Malaga, Sevilla, Santander, Castellon de la Plana.

Existând în **Franța**, la **Paris**, **Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale**, de care aparțineau credincioșii ortodocși români din Peninsula Iberică, s-au adresat **Arhiepiscopului Iosif Pop**, pentru a primi preoți și pentru a fi recunoscuți oficial în fața autorităților **Statului Spaniol**. Astfel, au fost trimiși preoți, care au organizat viața religioasă a acestor comunități nou-înființate, care s-au constituit, la început într-o **Protoierie**, condusă de către preotul din Madrid, care a devenit Protopopul ortodocșilor români din Spania și Portugalia.

În acest sens, s-au făcut demersuri pentru recunoașterea Bisericii Ortodoxe Române din Spania, iar în anul **2004** s-a obținut această recunoaștere oficială din partea **Ministerului de Justiție Spaniol,** prin **Departamentul pentru Probleme Religioase**[3], moment în care Biserica Ortodoxă Română este înscrisă în Registrul Entităților Religioase recunoscute de Statul Spaniol.

Credincioșii ortodocși români s-au înmulțit în continuare, adunându-se și în localități mai mici, unde au format noi comunități parohiale, care au primit ulterior preoți, pentru a organiza viața lor religioasă.

Între timp, Arhiepiscopia de la Paris s-a transformat în **Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale**, care este eparhia de care aparținea Protoieria Spaniei și a Portugaliei[4], fiindcă au început să emigreze românii și în această țară, tot mai mult, în această perioadă de timp.

Mitropolia de la Paris este parte integrantă a Patriarhiei Române, care are un statut misionar special, de autonomie, în Diaspora românească, din care fac parte toți credincioșii ortodocși români, care sunt cetățeni români, precum și credincioșii ortodocși de origine română sau de altă origine, din cele 10 țări care fac parte din cuprinsul Mitropoliei.

În jurisdicția canonice Mitropoliei intră coordonarea activităților pastorale și misionare ale parohiilor ortodoxe române Franța, Elveția, Belgia, Olanda, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Irlanda, Islanda, Italia, Spania și Portugalia.În cadrul acestei Mitropolii, s-au înființat ulterior în Spania, parohii noi, care au fost create ca rezultat al faptului că românii au populat toate provinciile spaniole, iar deplasarea multora dintre ei spre parohiile deja existente nu era posibilă sau era foarte dificilă, întrucât distanțele dintre acestea erau foarte mari.

De aceea, s-au făcut demersuri, mai ales din partea celor care locuiau nu numai în orașe, ci și în sate, care, multe din ele, erau și foarte depopulate. În acest sens, au fost înființate parohii cu mai multe filii[5], în care am obținut un ajutor din partea Bisericii Romano-Catolice Spaniole, pentru a se înființa noi parohii, care să vină în întâmpinarea nevoilor religioase ale credincioșilor, în special cu sprijinul și cu acordul arhiepiscopului de Toledo din acea vreme, **Antonio Cañizáres**.

Acest ajutor a constat în oferirea unor lăcașe de cult, care nu mai erau folosite, fapt care a condus la o foarte bună inter-relaționare a membrilor celor două comunități și la o cunoaștere reciprocă a tradițiilor și obiceiurilor ambelor grupuri religioase. S-au organizarea unele întâlniri și conferințe, în care credincioșii ortodocși români erau invitați să prezinte elemente specifice ale culturii și tradiției românești, în general, dar și a celei bisericești, în special.

Am cultivat bune relații și cu autoritățile locale și regionale, iar cel mai important rezultat al acestei bune colaborări putem menționa faptul că am reușit obținerea unor suprafețe de teren, unele cu plată, în concesiune pe 99 de ani, altele chiar în concesiune gratuită și nelimitată[6], iar altele prin cumpărare de pe piața imobiliară, prin intermediul unor credite contractate de către comunitățile parohiale, precum și cu sprijinul **Guvernului României**.

Din partea autorităților locale spaniole s-a reușit obținerea unui sprijin deosebit, care a constat, în principal, în oferirea unor spații adecvate, pentru a fi folosite de către membrii comunității românești, ca de exemplu pentru activități desfășurate cu copiii, unul dintre cele mai importante segmente ale comunității[7].

Datorită înmulțirii numărului de parohii, s-a pus problema înființării unei **Episcopii** separate, ca parte integrantă a Mitropoliei Europei Occidentale și Meridionale de la Paris, pentru o mai bună administrare a problemelor religioase și organizatorice ale tuturor acestor comunități parohiale. Astfel, în anul **2008**, a fost înființată **Episcopia Ortodoxă Română a Spaniei și Portugaliei**[8], cu sediul la Madrid. Organizarea bisericească s-a dezvoltat în această perioadă, astfel parohiile au trecut de 120, fiind grupate în 10 protopopiate. Pe lângă acestea, s-au înființat și 3 mânăstiri. În Madrid s-a obținut un teren, pe care s-a construit o **catedrală** reprezentativă a tuturor românilor. Multe alte parohii, dintre cele care au obținut terenuri, au început construcția lăcașelor de cult, fiecare cu proiect și finanțare proprii, precum și cu diferite ajutoare.

În **Portugalia** funcționează un număr de **8 parohii**, unele cu filii, constituite într-un singur protopopiat.

Ca o consecință a crizei economice care a început în Europa și în întreaga lume de-altfel, structura multor comunități s-a modificat, astfel că unele parohii s-au desființat, altele s-au transformat în filii ale altor parohii, iar altele noi s-au înființat în alte zone. Mulți români s-au întors în **Țară**, iar alții au venit în locul lor apoi, în ultima perioadă, în care se pare că economia Spaniei și a Portugaliei[9] se revigorează și lucrurile revin la normal, astfel încât membrii parohiilor rămâne cât de cât constant.

Așadar, acestea ar fi câteva repere pe care le-am putut aduce la cunoștința celor interesați de viața creștinilor ortodocși din Diaspora românească în prezent, ca o mărturie vie a trăirii creștine a **credincioșilor români** ai **Bisericii lui Hristos**, indiferent de locul în care acestia se află și vor să-și păstreze identitatea lor religioasă în această lume în care valorile creștine sunt, din păcate, tot mai ignorate.

Pr. Dr. Alexandru Cotoraci
Parohia Nădlac

[1] Aceasta în principal la sărbători, care erau la o diferență de 13 zile.

[2] Preotul **Teofil Moldovan**, care a slujit în Madrid din anul **1976**.

[3] Prin documentul nr. **731-SG**, din 3 iunie 2004.

[4] S-au constituit primele parohii ortodoxe românești, în **Lisabona** și în câteva orașe mai importante ale **Portugaliei**, cum ar fi **Faro**, **Porto** sau **Setubal**.

[5] **I.P.S. Mitropolit Iosif** al **Europei Occidentale** și **Meridionale** m-a trimis ca preot paroh în **Spania**, unde am înființat **Parohia Ortodoxă Română „Sfântul Mare Mucenic Mina”**, în orașul **Tomelloso**, provincia de **Ciudad Real**, în Regiunea autonomă **Castilla-La-Mancha**, fiind cea de a zecea parohie (după cele enumerate mai sus), înființată de la începuturile slujirii Bisericii noastre pe tărâm iberic. În această provincie am mai înființat parohii în orașele **Ciudad Real** și **Alcázar de San Juan**, precum și filii ale acestora în localitățile **Villarrubia de Los Ojos**, **Herencia și Campo de Criptana**, unde trăiesc comunități importante de credincioși ortodocși români. În scurt timp, am reușit să formez alte parohii și filii în provincia de **Toledo**, limitrofă în partea de vest, respectiv în localitățile **Quintanar de la Orden**, **Puebla de Almoradiel** și **Villanueva de Alcardete**. Cu sprijinul episcopului catolic spaniol de **Albacete**, am reușit să organizez și în această provincie, limitrofă în partea de est, parohia din orașul **Villarrobledo**, cu filia **La Roda**.

Fiind solicitat și de românii ortodocși din Comunitatea autonomă din **Andaluzia**, respectiv din provincia de **Cordoba**, limitrofă în partea de sud, am reușit să înființez parohia ortodoxă din **Cordoba** și filiile **Pozoblanco** și **Villanueva de Cordoba**. Am slujit alternativ în toate aceste comunități ortodoxe românești, la unele în fiecare duminică, la altele în fiecare a doua duminică, la altele o dată pe lună, iar la sărbătorile din cursul săptămânii, de obicei la biserica principală din **Tomelloso**.

În cele din urmă, în cele mai importante dintre parohiile înființate în aceste comunități din localitățile menționate, au fost trimiși preoți, care slujesc până în prezent în aceste parohii, precum și în multe din filiile respective, care s-au transformat în timp în parohii de sine stătătoare.

[6] În anul **2008**, în urma excelentei colaborări pe care am avut-o cu Primarul orașului **Alcázar de San Juan**, am primit un teren **de 1.691 m.p.**, pe care să ne construim biserica proprie.

[7] Pe parcursul întregii misiuni pe care am desfășurat-o în **Spania**, am botezat **1.801 copii** născuți în această țară, însă numărul copiilor care erau de vârstă școlară era foarte mare oricum, ei venind din România împreună cu părinții lor.

[8] În data de **25 mai 2008**.

[9] Conform ultimelor date statistice din cursul anului **2016**.

Despre asumarea personală a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos

Vă întâmpin pe toţi cu Hristos a Înviat! Este realitatea ce cuprinde în sine nu numai persoana lui Iisus Hristos, a Dumnezeului - Om, ci a tuturor în Iisus Hristos. Şi în acelaşi timp mă întreb, dacă a înviat cu adevărat şi în mine, dacă eu am murit odată cu El păcatului şi am înviat odată cu El virtuţii, faptei celei bune. Şi nu ştiu ce să răspund şi atunci mă cutremur căci mi-e teamă că pentru mine El a înviat în zadar, însă încerc şi mă străduiesc să nu fie aşa!... Simt, observ şi constat cu multă amărăciune că încă în mine nu a murit mândria, orgoliul,vanitatea, egoismul, păcatul şi patima; în schimb zac în nesimţire, adormire şi nemişcarea fapta cea bună, smerenia, milostenia, ascultarea, postul şi rugăciunea!... Şi în aceste condiţii aflându-mă vin şi îi cer ajutorul Preaînaltului, Bunului şi Milostivului Dumnezeu – Care toate le poate celui ce crede în el, fiindcă El pe „cele neputincioase le întăreşte iar pe cele bolnave le vindecă”... Şi am nădejde, un firicel de credinţă şi tare puţină dragoste, însă ştiu şi trăiesc cu toată convingerea că atunci când rostim Hristos a Înviat nu spunem numai taina negrăită a lui Iisus Hristos ci şi chemarea noastră, a fiecăruia dintre noi, de a *participa la Învierea lui Iisus Hristos,* pentru că numai aşa putem fi autentici creştini. A răspunde la întrebarea cum particip eu la Învierea lui Iisus Hristos nu este un lucru uşor. Dar Sfinţii Părinţi de Dumnezeu purtători au dat un răspuns nu doar teologic ci şi personal. Ei au arătat că omul dacă participă, ca experienţă la viaţa lui Dumnezeu şi în aceste condiţii ori împrejurări poate să şi învie în Iisus Hristos.

Practica, expertiza, experienţa şi metodologia lor este unică, şi sigură în acelaşi timp, ei au arătat

că întâi trăim ca experienţă, ca realitate personală, ca practică, viaţa în Iisus Hristos şi numai după aceea teologhisim, vorbim ca discurs, mărturie şi mărturisire despre Iisus Hristos. La ei, în teologia Bisericii Ortodoxe unitatea, relaţia şi raportul dintre teologie şi viaţă, dintre teorie şi practică este organică, simfonică, unitară şi de nedespărţit.

Astfel pentru ca noi să fim vrednici de învierea lui Iisus Hristos în plan eshatologic, al împărăţiei lui viitoare trebuie să *înviem în El încă de acum,* participând la viaţa în Iisus Hristos dată în Biserica din ziua cincizecimii. Aşadar, participarea la viaţa în Iisus Hristos, la învierea lui Iisus Hristos este calea Bisericii întrucât ea, Biserica este un trup viu, al cărei cap este Iisus Hristos precum ne spune Sfântul Apostol Pavel: *„ci în iubire trăind după adevăr, în toate să creştem întru El care este Capul, Hristos” (Ef 4,16).*

Prin urmare, viaţa în Iisus Hristos ne este dată în Biserică şi de către Biserică, şi de aceea Însuşi Iisus Hristos a instituit Sfintele Taine. Omul îşi poate crea premisele mântuirii numai participând la Sfintele Taine. În ele el se reînnoieşte, participă la viaţa lui Iisus Hristos, se iluminează şi se desăvârşeşte .

De la Sfântul Botez, Harul Duhului Sfânt este în sufletul omului, şi de la acest început el poate spune că are premisele vieţii în Iisus Hristos. La Botez se cântă *„Câţi în Hristos v-aţi botezat în Hristos v-aţi întrupat”.* Dar această haină ce o îmbracă credinciosul este natura umană asumată de Iisus Hristos, cu tot ce a făcut El, în ipostasul său, pentru noi. În Sfintele Taine este *Iisus Hristos personal,* şi asumat în mod personal; aceasta este taina ce mulţi nu o cunosc. În ele omul, fiecare credincios participă la tot ce a făcut el pentru noi, ca întrupare, răstignire, moarte şi înviere.

A *participa la viaţa lui Iisus Hristos este identic cu a spune a participa la taine.* De aceea când vorbim teologic despre Sfânta şi Dumnezeiasca Euharistie (sau Împărtăşanie) Sfinţii Părinţi, continuând pe Părinţi Apostolici şi Sfinţi Apostoli spune că lumea, noi avem pe Iisus Hristos – A doua Persoană a Sfintei Treimi, Cel ce s-a întrupat pentru noi, a pătimit, s-a răstignit, a înviat şi s-a înălţat de-a dreapta Tatălui.

Ce mare taină, ce cutremur, ce pronie şi economie dumnezeiască, în Sfânta Împărtăşanie. Mântuitorul nostru Iisus Hristos arată apostolilor că el este Pâinea vieţii: *„Eu sunt Pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. De va mânca cineva din Pâinea aceasta, viu va fi în veci. Iar Pâinea pe care Eu o voi da pentru viaţa lumii este trupul Meu”*(6,51).

Şi le-a zis Iisus: *„Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu veţi mânca Trupul Fiului Omului şi nu veţi bea Sângele Lui, nu veţi avea viaţa întru voi. Cel ce mănâncă*

Trupul meu şi bea Sângele Meu are viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua de apoi”(53, 54). Vedeţi aşadar, că *viaţa de veci, învierea* sunt legate de participarea şi împărtăşirea de Iisus Hristos dată de El în Sfânta Biserică, în Sfintele Taine şi mai precis în Sfânta Euharistie.

Acest adevăr ar trebui să mă înfricoşeze şi să ne înfricoşeze toţi, dar totodată, să ne minunăm şi de marea iconomie a lui Dumnezeu făcută cu noi. Mă întreb ce spun ereticii care s-au rupt de viaţa lui Iisus Hristos din Biserică. Cum poţi să participi la viaţa de veci, la înviere dacă nu eşti în Biserică, dacă nu te împărtăşeşti de Iisus Hristos. Aici în Biserică este realism, este anamneză, este jertfă, la secte este neadevăr, ceremonialism. În Sfintele Taine el ni se dă cu natura sa umană reînnoită, restaurată antologic şi numai participând la viaţa lui Iisus Hristos, dată realitate în taine, noi participăm la reînnoirea naturii noastre, la iluminarea şi desăvârşirea ei. Viaţa în Iisus Hristos dată în Sfintele Taine este începutul vieţii veşnice, şi premisa învierii noastre.

Drept urmare, viaţa aceasta nu este un simplu ascetism sau moralism, nu este o împlinire juridică a poruncilor. Orice spiritualitate, orice formă de ascеză, de efort personal se altoieşte pe această viaţă în Iisus Hristos dată în Sfintele Taine, în special în tainele iniţierii: Botezul, Mirungerea şi Sfânta Euharistie. Aceste probleme, ar trebui mult abordate de Biserică, este timpul ca acum să se de-a lămuriri, să se insiste asupra faptului că temeiul oricărei vieţi personale, orice formă de ascеză şi mistică îşi are sursa, originea, puterea, şi seva de viaţă numai în Sfintele Taine. Numai participând la viţa trupului tainic al Bisericii putem vorbi de o despătimire, de iluminare şi desăvârşire. Aceasta este credinţa bisericii ca viaţă în Iisus Hristos şi cu Iisus Hristos de două milenii. Restul este o iluzie, o cale fără finalitate, un verbalism despre Iisus Hristos, o teoretizare, după cum afirmă, susţine şi numeşte Sfântul Ioan Scărarul.

Acesta este Testamentul Domnului şi Mântuitorului nostru – Cel răstignit, mort şi înviat: *„Eu sunt viţa, voi mlădiţele. Cel ce rămâne întru Mine şi Eu întru el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteţi face nimic”* (In. Cap. 15. 5). Acesta a fost şi Crezul Bisericii în istorie când şi-a precizat învăţătura sa dogmatică. Ea arată că conţinutul dogmelor priveşte viaţa şi participarea la adevăr ca viaţă, ca mântuire. Am arătat până acum că viaţa în Iisus Hristos şi Învierea în Iisus Hristos ne este dată în Sfintele Taine şi am particularizat cu Taina Sfintei Împărtăşanii.

Este cuprinzător şi esenţial să spun că în Sfânta Împărtăşanie ne este dată şi starea de jertfă a lui Iisus Hristos – Mortul şi Înviatul, şi că din aceasta se hrăneşte şi dispoziţia noastră de jertfă. Precum tainei cruci urmată de slăvita înviere aşa şi în cazul nostru, din dispoziţia şi capabilitatea de jertfă va urma ca o încununare învierea noastră în Dumnezeu.

Sfântul Chiril al Alexandriei a arătat în lucrarea sa intitulată *„Închinarea în duh şi Adevăr”* că la Iisus Hristos nu se intră numai în starea de jertfă, iar noi împărtăşindu-ne cu Hristos, ne împărtăşim şi de acea stare ca disponibilitate. În Euharistie starea de jertfă şi cea a Învierii sunt unite organic. Acesta l-a făcut pe dascălul Ortodoxiei, Sfântul Maxim Mărturisitorul să afirme că Iisus Hristos vrea cu *„fiecare dintre noi să săvârşească taina întrupării sale”* (Ambigua).

Această stare de jertfă este foarte importantă pentru spiritualitatea ortodoxă, ce nu s-a numit niciodată numai ascetică sau mistică ci în primul rând este bisericească, comunitară, eclesială şi evanghelică. Tradiţia filocalică este văzută ca o viaţă în Iisus Hristos, iar treptele de despătimire, iluminare şi desăvârşire sunt văzute ca o înnoire, ca o înviere în Iisus Hristos, sau ca o *înainte înviere în Iisus Hristos – Domnul şi Stăpânul, Fiul Omului, Cel ce a venit „pentru noi şi pentru a noastră mântuire”, ca să ne răscumpere din boală, din păcat şi din moarte pe mine şi pe noi, cei mulţi...*

În altă ordine de idei, Sfântul Ioan Scărarul spune despre curăţire: *„o numesc liberare de patimi şi pe bună dreptate, căci ea este începutul învierii de obşte şi al nestricăciunii celor stricăcioase”* (treapta XXIX), ce ne duce pe noi la adevărata libertate, cea în Iisus Hristos. El vrea să ne arate, ca un al doilea Moise că cel ce ajunge părtaş al nestricăciunii ca şi culme a vieţii spirituale, este părtaş chiar al învierii sufletului şi trupului, înainte de învierea obştească. Toată asceza şi mistica lui practică este văzută ca o moarte şi o înviere în Iisus Hristos.

Acesta mă îndeamnă ne îndeamnă pe noi toţi, la un dialog şi o reflecţie: *„Să cercetăm, vă rog, cine este mai mare cel care a murit şi a înviat, ori cel care de fel nu a murit. Cel care a fericit pe cel de-al doilea s-a înşelat deoarece, murind Hristos a şi înviat, cel care fericeşte pe cel dintâi adevereşte că acei ce mor şi, mai mult încă, acei ce cad, nu sunt încercaţi de vreo deznădejde”* (XV- Despere curăţenie). Acest cuvânt este de o mare forţă a căinţei, o putere în a lăsa viaţa păcatului şi a plăcerii şi a învia în Iisus Hristos, şi de o nădejde că chiar dacă cazi, ridicarea ta şi a mea este oricând posibilă.

Părinţii au arătat că nimeni nu moare sub cruce, cine îşi asumă crucea,ca metania, ca pocăinţa, pronie şi judecată biruie şi învinge păcatul, moartea, lumea şi pe diavolul. Dar ei au arătat că pe cruce în final trebuie să fim, nu sub cruce, cel ce se răstigneşte pe ea în sens personal, în viaţa acestei lumi, în lupta fără odihnă faţă de păcat şi de diavol cunoaşte propria sa înviere, a naturii sale încă de acum. Aşa au gândit toţi părinţii mari ai Bisericii. Însăşi salutul Hristos a Înviat! Este un realism, un adevăr şi o realitate, o convingere ce o trăia fiecare sfânt părinte în planul vieţii de zi cu zi. Sfântul Serafim de Sarov, de pildă, a văzut, din punct de vedere cotidian, în toate sfintele sale nevoinţe învierea sa în Iisus Hristos, de aceea el întâmpina pe fiecare om cu cuvintele: *„Hristos a înviat, bucuria mea!”*

Căci iată, în mijlocul istoriei stă pururea Învierea Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos – Marele Eveniment şi Marea Taină a Creştinătăţii, a lumii, a cosmosului şi a universului întreg... Căci, cu adevărat a Înviat!

Dr. Stelian Gomboş

Izvorul Tămăduirii – sărbătoare închinată Maicii Domnului

În afară de cele patru sărbători principale ale Maicii Domnului: Naşterea, Intrarea în Biserică, Bunavestire şi Adormirea, mai există în calendarul ortodox şi alte câteva sărbători, mai puţin importante, ale Sfintei Fecioare. De asemenea, în afară de sărbătorile care comemorează evenimente din însăşi viaţa Maicii Domnului, pietatea ortodoxă a consacrat în calendarul ei şi câteva zile (fără serbare) în amintirea unor minuni săvârşite prin puterea Preacuratei după Adormirea ei, la una dintre ele ne vom referi în cele ce urmează.

În Vinerea din Săptămâna Luminată, pomenim una din minunile Maicii Domnului, numită de creştini „Izvorul Tămăduirii". Aşa precum, mările şi râurile au izvoare de unde le vine apa, tot aşa pentru izbăvirea noastră există un izvor curat de unde a ţâşnit Apa cea vie (Ioan 4, 14) şi lumina credinţei noastre: Preacurata Fecioară Maria cea plină de har (Luca 1, 28). Ea este şuvoiul din care s-a făcut cunoscută „taina cea din veac ascunsă" (Coloseni 1, 26), ea este dezlegarea enigmei umane şi înlăturarea îndoielilor fireşti; înţelegătoare şi maică; mamă şi fecioară; împreună-mângâietoare şi ajutătoare; floare şi fruct al credinţei cele curate. Aşa cum întruparea s-a adeverit prin descoperirea Sfintei Treimi la Botez (Matei 3, 16-17), tot aşa rodul învierii Mântuitorului pentru noi este Izvorul Tămăduirii.

Această sărbătoare face legătura între praznicele împărăteşti legate de Dumnezeu în Treime-închinat şi de Maica Domnului cea lângă Tronul dumnezeiesc, Preacinstită şi, întâia peste sfinţi şi îngeri.

Originea sărbătorii Izvorului Tămăduirii este Întruparea Mântuitorului, sfinţirea acesteia este Învierea Domnului, plinirea acesteia este Pogorârea Sfântului Duh, iar practicarea, cultul, ceremonia specială provin din secolul al V-lea[1] .

Minunea Maicii Domnului s-a arătat astfel. Un tânăr înţelept de atunci, pe numele său, Leon, obişnuia să admire pădurile din jurul cetăţii Constantinopolului şi să facă zilnic plimbări în aer liber, după ce îşi făcea rugăciunea în biserica „Sfinţilor Apostoli". Într-o zi întâlneşte un orb care fusese dascăl în oraş. Acesta îl roagă pe Leon să-l însoţească prin pădurea respectivă, fiindcă Maica Domnului, zicea el, este protectoarea liniştei, izvoarelor limpezi şi Maica Luminii. La început, Leon a crezut că bătrânul, pe lângă pierderea vederii, şi-a pierdut minţile şi că are vedenii, dar respectivul a uimit cu ştiinţa lui de tânăr. Fără să-şi dea seama s-au rătăcit prin pădurea abia înfrunzită, reţinuţi fiind de parfumul florilor şi de cântatul păsărilor. Şi fiind săptămâna luminată şi vorbind despre înviere, orbul i-a istorisit tânărului minunea vindecării lui Bartimeu din Evanghelia lui Marcu (cap. 10, v. 46-52) şi credinţa lui că va căpăta lumina ochilor. În zadar s-a străduit Leon să-l convingă că odată cu dispariţia organului nu mai revine funcţia, mai ales a vederii, dar bătrânul justifica prin credinţa învierii recăpătarea luminii ochilor. Şi după o noapte de discuţii, iată pe cei doi într-o poieniţă încântătoare, de unde ţâşnea un izvor care, la lumina soarelui, părea de aur şi argint. Leon a rămas uimit, iar bătrânul l-a rugat să-i dea să bea din această apă şi Leon i-a adus în pumni câteva înghiţituri. Bătrânul a oftat şi din ochii stinşi au scăpat câteva lacrimi însoţite de cuvintele: „Mare eşti Doamne şi minunate sunt lucrurile mâinilor Tale…". Privind ca la o nălucă, Leon l-a întrebat: ce mai doreşti?… Vezi, i-a răspuns înţeleptul, caută acolo, mai jos, puţină tină, ia şi dă-mi pe la ochi ca să mă răcoresc… Tânărul începuse să se cutremure căci simţea o forţă în acest loc. Dar, cu frică, moaie degetul în lutul negru şi tremurând unge ochii bătrânului. Acesta tresare şi strigă: Maica Domnului,

aici eşti, te-am găsit… şi începe a clipi ca un disperat şi speriat şi sprâncenele sale nu mai au astâmpăr…

Tânărul cade la pământ îngrozit, crezând că bătrânul are un moment de nebunie şi, uitându-se atent la el, vede cum ochii acestuia se deschid; ridică mâinile la cer, cade în genunchi şi cel nevăzător zice: am văzut Lumina cea adevărată, pe Maica cea curată, aici este Izvorul Tămăduirii, apa sfinţitoare, fântâna vindecării şi locul chemării mele… Se ridică şi îşi spală faţa cu apă, după care îl îmbărbătează pe Leon, care credea că este într-o altă lume. Tot atunci bătrânul îi spune lui Leon: pentru că ai fost bun şi m-ai ajutat şi nu degeaba te-a scos Sfânta Fecioară în calea mea, tu vei fi împărat şi vei spune ce ai văzut. După aceasta ei s-au întors la Constantinopol şi lumea era uluită. Mulţi bolnavi au alergat la acest izvor şi prin credinţă tare se întorceau sănătoşi.

Aceasta i-a descoperit împăratului Leon cel Mare să zidească o biserică, lângă un izvor tămăduitor de neputinţe. Mai târziu, Născătoarea de Dumnezeu, printr-o arătare minunată a sprijinit acest sfânt locaş, care era să se prăbuşească peste mulţimea de credincioşi adunaţi la slujbă.

În urma profeţiei acestui bătrân, Leon a ajuns împărat (457-474) şi primul său gând a fost să ridice peste acest izvor o frumoasă biserică cu hramul „Izvorul Tămăduirii".

Dreptul împărat Justinian (527-565) se vindecă de neputinţa udului, reface biserica şi organizează aici o mănăstire.

Patriarhul Ştefan al Constantinopolului (886-893), greu bolnav, găseşte aici tămăduire, după ce împărăteasa Irina (780-802) restaurase cinstirea icoanelor, inclusiv chipul Maicii Domnului ca izvor al tămăduirii.

Tot în această perioadă, un bolnav din Tesalia călătorind pe mare i-a venit sfârşitul şi i-a rugat pe corăbieri, ca ultimă dorinţă, să-i dea apă din Izvorul Tămăduirii. Deşi murise a fost adus aici şi când a primit apă deodată s-a ridicat şi toţi slăveau pe Dumnezeu şi pe Maica Sa.

Multe fecioare întru neputinţe au plecat sănătoase şi multe femei cu diferite boli ale firii s-au vindecat şi au născut prunci.

În timpul împăratului Vasile Macedoneanul (867-886), un puternic cutremur distruge cetatea Constantinopolului şi preface în ruine biserica Izvorul Tămăduirii, dar suveranul rezideşte şi mai strălucitoare mănăstirea Maicii Domnului.

În 1204, cruciaţii au devastat, pe lângă unele biserici din Constantinopol şi mănăstirea Izvorul Tămăduirii. Clădirea este refăcută după o sută de ani, izvorul dovedindu-se tămăduitor pentru creştinii din apus şi răsărit şi chiar pentru musulmani. După căderea Constantinopolului sub turci (1453), biserica Izvorul tămăduirii este distrusă şi pădurea din jurul ei este arsă, numai apa n-a suferit stricăciune şi a rămas loc de pelerinaj pentru creştini. Abia după războiul întâi mondial, statul turc a amenajat „apele tămăduitoare", păstrând până azi numirea „Izvorul Tămăduirii", aşa cum a lăsat-o bătrânul înţelept Leon împăratul[2].

Având ca exemplu acest izvor, creştinii primelor veacuri şi-au zidit baptisterii pentru a se boteza, apoi monahii au luat pildă ca orice schit sau mănăstire să fie aşezate pe un izvor curat sau lângă o apă limpede, fiind simbolul lacrimilor Maicii Domnului.

De asemenea, în această zi, de atunci şi până azi, potrivit tradiţiei sfinte, se săvârşeşte sfinţirea apei mici, la care slujitorii Bisericii strămoşeşti au adăugat busuiocul în locul isopului (Psalmul 50, 7) şi merişorul şi isma în locul plantelor curăţitoare din Orient. În unele părţi, preoţii fac şi botezarea generală a caselor credincioşilor, cu apă sfinţită.

Pentru credincioşii mai pioşi, această sărbătoare este prilej de pelerinaj la locaşurile mănăstireşti.

Protos. Dr. Iustin Popovici

[1] Diac. Petru I. David, *Caută şi vei afla*, predici, Editura Episcopiei Argeşului, Curtea de Argeş, 1996, pp. 62-63.

[2] vezi, *Penticostar*, Ediţia a V-a, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, Bucureşti, 1953, p. 40-41

Actualitate eparhială – Mai 2021

SLUJIRI CHIRIARHALE

Învierea Domnului sărbătorită la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

Sute de credincioşi arădeni au participat la Slujba de Înviere săvârşită la Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad, de către Înaltpreasfinţitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, dimpreună cu un ales sobor de preoţi şi diaconi.

Şi în acest an, prin purtarea de grijă a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, românii au primit Sfânta Lumină, adusă de la biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim, de o delegaţie a Patriarhiei Române. În seara zilei, pe platoul din faţa Catedralei Arhiepiscopale, Înaltpreafinţitul Părinte Timotei, înconjurat de oficialităţile locale, de primari, preoţi şi credincioşi din întreg cuprinsul eparhiei arădene, a întâmpinat venirea Sfintei Lumini, adusă la Arad de la Aeroportul Internaţional Traian Vuia din Timişoara de o delegaţie condusă de părintele Silviu-Nicolae Faur, consilier administrativ-bisericesc.

În noapte, la Catedrala Arhiepiscopală, Arhiepiscopul Aradului a săvârşit slujba Învierii Domnului, înconjurat de soborul preoţilor şi diaconilor catedrali, în prezenţa unui număr impresionant de credincioşi, adresând, după citirea Cuvântului

Sfântului Ioan Gură de Aur, un părintesc cuvânt de învăţătură şi urările cuvenite pentru acest praznic.

În dimineaţa primei zile de Paşti, Înaltpreasfinţitul Timotei a oficiat Sfânta Liturghie Arhierească în Catedrala Arhiepiscopală, dimpreună cu soborul de preoţi si diaconi ai catedralei. Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a vorbit credincioşilor prezenţi în legătura Pastoralei cu titlul „Slava Sfintei Învieri", despre darurile de care se împărtăşesc credincioşii prin jertfa Mântuitorului, îndreptându-şi viaţa spre valorile spirituale care garantează câştigarea Împărăţiei lui Dumnezeu. De asemenea, găsindu-ne în anul omagial dedicat românilor din afara graniţelor ţării, Chiriarhul arădean a îndemnat la păstrarea unităţii de neam şi lege cu aceştia, implorând împreună cu ei în aceste vremi ajutor sfânt în strădania de îndepărtare a pandemiei.

Anul acesta fiind cel de-al 11-lea an în care lumina sfântă ajunge în toate bisericile şi casele arădenilor. (***Protos. Iustin Popovici***)

Slujire chiriarhală în cea de-a doua zi de Paşti la Catedrala Veche din Arad

În cea de-a doua zi de Paşti, preoţii şi credincioşii de la Parohia Arad-Centru, au avut bucuria duhovnicească de a-l avea în mijlocul lor pe Întâistătătorul Eparhiei arădene, pe Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei.

Înaltpreasfinţia Sa a săvârşit Sfânta Liturghie arhierească, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi ai Catedralei Vechi.

Cuvântul de învăţătură al Chiriarhului a fost pus sub titlul „*Misiune continuă"* (pe baza citirilor scripturistice: Fp. Ap. 1; Ioan 1), înţelegând pe cea a Mântuitorului prin Sfinţii Apostoli, după Învierea Sa. Numărul lor rămâne neştirbit prin alegerea lui Matia în locul lui Iuda. Mântuitorul Însuşi se făgăduieşte că va fi cu ei până la sfârşit iar creştinii răspund chemării lor la urmarea lui Hristos Domnul, înviind fiecare pentru viaţa veşnică.

Răspunsurile liturgice au fost date de Corul mixt al Catedralei Vechi, dirijat de domnul conf. Mircea Buta.

La final, părintele Traian Micoroi a mulţumit Înaltpreasfinţitului Părinte Timotei pentru bucuria prilejuită prin slujirea în cea de-a doua zi de Paşti în Vechea Catedrală a Aradului, oferindu-i din partea slujitorilor, consiliului parohial şi a credincioşilor, un frumos coş cu flori. (***Protos. Iustin Popovici***)

Duminica Tomii la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

În Duminica a doua după Paşti, numită şi Duminica Sfântului Apostol Toma, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei a participat la Sfânta Liturghie săvârşită la Catedrala arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

În cadrul cuvântului de învăţătură Chiriarhul a vorbit despre „Însemnătatea virtuţilor" (pe baza citirilor scripturistice: Ioan 20, 19-31 şi Faptele Ap. 5, 12-30), a celor teologice îndeosebi, credinţa, nădejdea şi dragostea, dând exemplul Sfântului Apostol Toma, dovedind însuşirea acestora şi lucrarea în unitate, întărind dreapta credinţă arătată prin învăţătură şi faptă creştină.

Tot astăzi, Chiriarhul arădean a participat la manifestări militare, religioase şi culturale organizate cu prilejul sărbătoririi Zilei Independenţei de Stat a României şi Zilei Europei.

Manifestările comemorative s-au desfăşurat în Piaţa Avram Iancu din centrul municipiului Arad. După salutul drapelului de luptă şi al gărzii de onoare şi intonarea Imnului naţional al României, Înaltpreasfinţia Sa în fruntea soborului de preoţi a oficiat serviciul religios prescris pentru acest moment şi a rostit o rugăciune de pomenire pentru toţi eroii, ostaşii şi luptătorii români din toate timpurile şi locurile.

La toate sediile instituţiilor au fost arborate drapelul naţional al României şi al Uniunii Europene. (***Protos. Iustin Popovici***)

Continuare în pagina 5

Actualitate eparhială – Mai 2021

Urmare din pagina 4

Slujire Arhierească și binecuvântare de lucrări în Parohia Covăsânț

În Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor) Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, s-a aflat în mijlocul credincioșilor din Parohia Covăsânț, Protopopiatul Lipova.

Cu acest prilej Chiriarhul arădean a sfințit noul iconostas, Sfântul Chivot și tronul arhieresc, recent restaurate.

După aceasta, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în biserica parohială cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh", înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, din care a făcut parte și Pr. Nelu Mercea, protopopul Lipovei.

În cuvântul de învățătură Chiriarhul arădean a vorbit despre „Sârguința mironosițelor" (în baza citirilor scripturistice ale duminicii: Fp. Ap. 6; Marcu 15-16), dându-le exemplu demn de urmat în sprijinirea celor de aproape. Înțelesul corect al cuvântului designează lucrarea însăși a purtătoarelor de Mir, mirodenie miraculoasă în istoria sfântă, înțelegând strădania omenească spre înveșnicire. Femeile credincioase prin virtuțile dovedite în folosul Bisericii și societății dau exemplu și îndemn spre împlinirea îndatoririlor creștinești. De asemenea, Înaltpreasfinția Sa a evidențiat aparte însemnătatea iconostasului și ca oglindire a îndatoririlor credincioșilor de a urma calea Mântuitorului, a Maicii Domnului și a Sfinților.

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, i-a oferit părintelui paroh Murgu Marius-Claudiu, pentru activitatea pastoral-misionară desfășurată în mijlocul credincioșilor pe care îi păstorește, distincția de iconom-stavrofor. Răspunsurile liturgice au fost date de corul Parohiei Covăsânț.

În încheiere, părintele paroh Murgu Marius-Claudiu a adus cuvenitele mulțumiri, întâi de toate Bunului Dumnezeu pentru darurile revărsate asupra sa și asupra comunității pe care o păstorește, Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru binecuvântarea lucrărilor de reînnoire și pentru dragostea părintească, credincioșilor care l-au sprijinit în frumoasele lucrări de renovare la biserică, preoților prezenți, autorităților locale, precum și bunilor credincioși prezenți la această sărbătoare a parohiei. (***Diac. Emanuel-Ioan Proniuc***)

Vizită chiriarhală și binecuvântare de casă-muzeu în Parohia Galșa

În după-amiaza zilei de duminică, 16 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în Parohia Galșa, Protopopiatul Lipova.

Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a săvârșit slujba Vecerniei în biserica parohială cu hramul „Adormirea Maicii Domnului", înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor au făcut parte și Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural al Arhiepiscopiei Aradului și Pr. Nelu Mercea, protopopul Lipovei.

La sfârșitul slujbei Vecerniei, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei le-a vorbit celor prezenți despre „*Sfântul și Marele Mir, Taină a Bisericii*", făcând apel la momentele biblice ale folosirii Mirului, cu însemnătatea pe care o are în Biserică, drept pecete a darului Sfântului Duh, spre întărirea celor botezați, ei înșiși deveniți purtători ai darurilor dumnezeiești nepieritoare. Tâlcuirea rânduielilor sau slujbelor în legătura Sfântului și Marelui Mir, spre conștientizarea din partea credincioșilor a prezenței Mântuitorului în viața creștină. Înaltpreasfinția Sa a subliniat în mod aparte inițiativa Bisericii Ortodoxe Române de a designa Duminica Mironosițelor ca Zi Națională a Familiei, având în vedere virtuțile femeii creștine ca mamă, soție, soră. Odată cu aceasta, Chiriarhul a apreciat inițiativa preotului paroh Adorian-Lucian Trif de a deschide o casă muzeu care să sublinieze importanța tradițiilor familiare prin care credincioasele Bisericii cultivă cu stăruință buna creștere a copiilor și înțelegere în familie.

În continuare, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a binecuvântat casa-muzeu așezată în curtea bisericii parohiale.

În luna mai a anului 2020, la inițiativa preotului paroh Adorian-Lucian Trif, prin contribuția credincioșilor Parohiei Galșa și a câtorva credincioși plecați din ținutul Apusenilor, din satul Trifești, comuna Horea, județul Alba a fost cumpărată o casă țărănescă datând din anul 1928 și strămutată în curtea bisericii parohiale din satul Galșa. Aceasta a fost transformată în casă-muzeu iar toate exponatele prezentate în aceste încăperi au fost donate de credincioși ai parohiei și nu numai.Toți care vor trece pragul acestei „case părintești"se vor regăsi în acest colțișor de rai, plin de tradiție strămoșească, a subliniat părintele paroh. (***Diac. Emanuel-Ioan Proniuc***)

Chiriarhul arădean la hramul bisericii din Zădăreni

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a participat vineri, 21 mai, la hramul bisericii din Parohia Zădăreni, Protopopiatul Arad, răspunzând invitației părintelui paroh Sorin Higioșan.

Ierarhul a fost întâmpinat în fața bisericii de Părintele Flavius Petcuț, protopop al Aradului, dimpreună cu Pr. Viorel Higioșan de la Parohia Frumușeni și Pr. paroh Sorin Higioșan, împreună cu oficialitățile locale și credincioși din parohie. După aceasta, Înaltpreasfinția Sa a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în biserica cu hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena" de către soborul slujitor, având-u-l în frunte pe protopopul Aradului.

Chiriarhul arădean a rostit un cuvânt de învățătură în care a vorbit despre „Personalități providențiale" (pe baza citirilor scripturistice ale sărbătorii: Fp. Ap. 26; Ioan 10), pe măsura apostolatului creștin, prin râvna și realizarea celor spre încununarea Bisericii, înșiruind momentele principale ale vieții Sfinților Mari Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa, Elena. Astfel, Înaltpreasfinția Sa a subliniat importanța lucrării împăratului în creștinism pentru acordarea libertății și sprijinul în organizarea bisericească, oglindită, mai ales, prin convocarea și desfășurarea primului Sinod Ecumenic. De asemenea, a amintit contribuția împărătesei în buna creștere a fiului și promovarea lucrării filantropice, totodată, sprijinirea împăratului în latura religioasă, mai ales înălțarea de biserici și cinstirea Sfintei Cruci.

După Sfânta Liturghie, Chiriarhul a binecuvântat lucrările de renovare efectuate la lăcașul de cult și prinoasele aduse cu prilejul prăznuirii hramului.

La final, părintele paroh Sorin Higioșan a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru bucuria prilejuită prin acest popas de suflet în mijlocul parohienilor, de asemenea, preotul paroh a mulțumit oficialităților, invitaților și tuturor credincioșilor prezenți. (***Protos. Iustin Popovici***)

Slujire Arhierească și parastas în Parohia Arad-Micalaca Veche II

În Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slabănogului de la Vitezda), cea mai apropiată de sărbătoarea sfinților Împărați Constantin și Elena, al doilea hram al bisericii parohiei Arad Micalaca Veche II, Întâistătătorul Arhiepiscopiei Aradului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a poposit în mijlocul bunilor credincioși și a săvârșit Sfânta Liturghie, alături de soborul slujitor.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului arădean a fost despre „Faptele milei creștine", trupești și sufletești, privite prin minunile relatate în citirile scripturistice ale duminicii (Fp. Ap. 9; Ioan 5), despre vindecarea a doi slăbănogi și învierea unei diaconițe de către Sf. Ap. Petru, în numele Mântuitorului, însemnând redarea vieții spre lucrarea mântuirii. Beneficiarii sunt în starea de a răspunde iubirii de oameni a lui Dumnezeu, angajați prin voința proprie, ca de altfel și prin bunăvoința celui de aproape care să fie omul potrivit pildă de filantropie pentru alții. Sfânta Evanghelie subliniază așteptarea slăbănogului de a găsi omul care să-l ajute a intra în scăldătoarea miraculoasă prin intervenția divină. Creștinul trebuie să fie, în virtutea faptelor îndurării, omul adevărat, apropiat semenului său prin lucrarea binelui după îndemnul Mântuitorului.

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba parastasului pentru Părintele Iacob Bupte, fost vicar eparhial și ctitorul acestei biserici parohiale, la împlinirea a trei ani de la trecerea sa la cele veșnice.

În cuvântul rostit, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a evocat personalitatea regretatului părinte, cu meritele deosebite, fiind apropiat tuturor credincioșilor săi, răspunzând totdeauna cu dragoste creștină cerințelor lor, ca slujitor al parohiei, dar și ca ostenitor al Centrului Eparhial. (***Protos. Iustin Popovici***)

Prezență chiriarhală în Duminica Samarinencei la Catedrala Arhiepiscopală din Arad

În Duminica a 5-a după Paști (a Samarinencei), Chiriarhul arădean, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie săvârșită de către un sobor de preoți și diaconi în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Treime" din Arad.

La momentul rânduit, Înaltpreasfinția Sa, în cuvântul de învățătură a vorbit despre „Fântâna samarinencei" (pe baza citirilor scripturistice de la Fp. Ap. 11, Ioan 4) care simbolizează fântânile vieții ce potolesc setea spirituală firască a credincioșilor prin cunoașterea și urmarea vieții și învățăturii Mântuitorului în cadrul Bisericii. Înjumătățirea praznicului, adică a perioadei dintre Paști și Rusalii, amintește cuvintele Domnului despre apa cea vie, adică prin care credincioșii se împărtășesc spre nemurire. Împreună cu această tălmăcire, Chiriarhul a făcut o introducere la Mesajul patriarhal transmis pentru această duminică.

În continuare, Părintele Mircea Cricovean a dat citire Mesajului transmis de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, cu prilejul Zilei Românilor de Pretutindeni. (***Protos. Iustin Popovici***)

AGENDA PREASFINȚITULUI PĂRINTE EMILIAN CRIȘANUL

Slujba Învierii Domnului la Mănăstirea Arad-Gai

În noaptea de Înviere, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a săvârșit Slujba Învierii și Sfânta Liturghie în biserica nouă a Mănăstirii Arad-Gai.

În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți, Preasfinția Sa le-a vorbit despre faptul că „...Suntem în *„Anul omagial al pastorației românilor din afara României – 2021"*, să ne rugăm pentru frații și surorile noastre ce se află în străinătate, conștienți fiind că mulți dintre ei ar fi dorit să fie cu noi aici, în curtea bisericii, cu lumini în mâini și bucurie frățească. În *„Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul – valoarea liturgică și culturală a cimitirelor"*, suntem îndemnați să nu uităm de bunicii, părinții, rudele și prietenii care au plecat din lumea aceasta în lumina învierii lui Hristos. Să ne rugăm pentru ei, să le aprindem o lumânare și să păstrăm comuniunea de iubire cu ei, pentru că *„Biserica este laboratorul învierii"*, după cum ne învață Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul. Cimitirele sunt locurile de odihnă ale trupurilor noastre până la Învierea cea de obște, și la a doua venire a Domnului Iisus Hristos. Prin milostivirea lui Dumnezeu suntem într-o mare comuniune de lumină, har și dragoste, iar *„acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul și cele de dedesubt"*. Să păstrăm această stare sufletească pe tot parcursul anului bisericesc. Să nu ne temem de încercări și boli, ci cu credința în Cruce și în Înviere, să luptăm împreună cu Hristos Domnul Cel înviat, Care este izvorul vieții noastre.

Bucuria Învierii să sălășluiască în inimile dumneavoastră, în familiile dumneavoastră, oriunde vă aflați, în Arhiepiscopia Aradului și în toată lumea, și să aduceți roade de bunătate, dragoste, credință, prietenie și speranță…(***sursa: glasulcetatii.ro)***

Liturghie Arhierească și sfințirea Icoanei Sfântului Sava Brancovici și a Conacului care-i poartă numele, în Ineu

În cea de-a treia zi a Sfintelor Paști, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească în biserica din Ineu, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

Și cum câteodată pentru a vedea lucrurile în ansamblul lor, în complexitatea lor, trebuie a le privi de la o oarecare distanță, astăzi, privindule astfel, atât Liturghia, cât și procesiunea, sfințirea icoanei și a conacului, au părut o tainică refacere a drumului de odinioară de pe Calea Emausului pe Calea Ineului, iar ineuanii făcând astfel mărturia Învierii Domnului I-au făcut loc Celui Înviat a poposi în locaș de bucurie și lumină sufletească.

Despre Calea Emausului, convorbirea ucenicilor Luca și Cleopa cu Hristos cel Înviat, deschiderea ochilor acestora spre cunoaștere la frângerea pâinii și responsabilitatea fiecăruia dintre noi de a fi, prin fapte și participarea la viața Bisericii, martori ai Învierii a vorbit și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul în cuvântul așezat la sufletele celor prezenți.

După aceasta, Preasfinția Sa a participat la procesiunea ce a urmat Liturghiei și la sfințirea icoanei și conacului care poartă numele Sfântului Ierarh arădean. (***sursa: glasulcetatii.ro)***

Slujire Arhierească la Mănăstirea Hodoș-Bodrog, la sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

De sărbătoarea Izvorul Tămăduirii, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a săvârșit Sfânta Liturghie în altarul de vară al Sfintei Mănăstiri Hodoș-Bodrog și Slujba de sfințire a Apei.

Continuare în pagina 6

Actualitate eparhială – Mai 2021

Urmare din pagina 5

Aflați, așadar, încă în Săptămâna Luminată, astăzi ne este așezată spre prăznuire o sărbătoare care ne trimite atât cu gândul dar mai ales cu sufletul la Maica Domnului, izvor al Vieții și al dumnezeirii prin nașterea Mântuitorului. Nu este o sărbătoare cu dată fixă, ea fiind legată de data Paștelui și statornicită spre prăznuire în vinerea din Săptămâna Luminată, tocmai pentru a ne aminti că „Învierea lui Hristos este nădejdea vindecării noastre de păcat și boală”, după cum avea să spună astăzi Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, în cuvântul așezat la sufletele credincioșilor care la ceas de sărbătoare au luat calea Mănăstirii Hodoș-Bodrog.

Mănăstire la care astăzi, în a șaptea zi a lunii florar, clopotele au bătut a Liturghie Arhierească, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, înălțând rugăciuni de tămăduire și mulțumire către cea care ne este tuturor izvor nesecat de tămăduire a sufletului și a trupului: Maica Domnului…(***sursa: glasulcetatii.ro)***

Duminica Samarinencei la Catedrala Veche din Arad

Duminică, 30 mai 2021, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească în Catedrala Veche din Arad.

Cuvântul Ierarhului: „În atenția lui Dumnezeu: femeia, harul, viața și adevărul”

„Duminica a 5-a după Paști, numită *a Samarinencei*, după Evanghelia (Ioan, 4, 5-42) care se citește la Sfânta Liturghie, continuă prin învățătura Bisericii să arate importanța Învierii Domnului Iisus Hristos și folosul pe care îl primesc cei ce cred în El, Fiul lui Dumnezeu.

Evanghelia de astăzi ne descoperă pe Mântuitorul Iisus Hristos că nu este doar vindecător de boli, ci este și *Izvor al harului și al adevărului*. Oamenii au nevoie de harul mântuitor, care este numit și *„apa cea vie”*. Dialogul Domnului Hristos cu femeia samarineancă descoperă multe învățături și are semnificații profunde: În primul rând constatăm că Evanghelia este destinată tuturor popoarelor; apoi sunt desființate barierele mentale și complexul de superioritate culturală și religioasă; femeia și bărbatul sunt egali în fața lui Dumnezeu și a oamenilor; Domnul Hristos cheamă la sfințenie și mântuire nu numai bărbați, ci și femei; este reliefată *închinarea în duh și adevăr* și mărturisirea lui Mesia, Iisus Hristos, Cel ce este *„Calea, Adevărul și Viața”* (Ioan 14, 6). În acest duh, Sfântul Apostol Pavel spune că: *„Dumnezeu se vădește întru adevărul Său…”* (Romani 3, 4).

Mântuitorul Iisus Hristos prefigurează prin *Fântâna lui Iacov, Taina Bisericii* care ne împărtășește „apa cea vie”, adică harul lui Dumnezeu, așa după cum vedem din momentul Pogorârii Duhului Sfânt asupra Sfinților Apostoli. Din istoria Bisericii întemeiate de Fiul lui Dumnezeu observăm și credem în modul cum harul lui Dumnezeu trezește în om dorul de viață veșnică, de mântuire, cum harul schimbă viața omului din viața păcătoasă în viața sfântă și comuniune de iubire cu Preasfânta Treime…Să fim atenți la modul cum credem, și amintesc încă odată învățătura Sf. Apostol Pavel: *„Pentru ca credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu”* (I Corinteni 2,5). Hristos a înviat!”, a spus Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, în Duminica a 5-a după Paști. ***(sursa: glasulcetatii.ro)***

ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE ȘI SOCIALE

Bucuria Învierii vestită pacienților Clinicii Laser System din Vladimirescu

Sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos cel răstignit și înmormântat ne arată biruința iubirii Sale smerite și milostive asupra păcatului, asupra iadului și asupra morții.

De aceea, Biserica Ortodoxă cântă cu bucurie: „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”. Sărbătoarea Învierii Domnului, sau Sărbătoarea Sfintelor Paști, este izvor de bucurie și pace, de lumină și speranță în lupta noastră cu greutățile vieții, de aceea trebuie să arătăm și noi în jurul nostru iubire smerită și milostivă față de toți oamenii, dar mai ales față de cei bolnavi și săraci, singuri și întristați.

Astăzi, 2 mai 2021, în ziua Praznicului Învierii Domnului nostru Iisus Hristos , pacienții și ostenitorii Clinicii de îngrijiri paleative „ Laser System” din Vladimirescu au primit cu multă bucurie în suflet vestea Învierii Domnului, adusă de părintele Bogdan-Ioan Tod, preot slujitor la Paraclisul arhiepiscopal „ Sfântul Apostol Andrei” din incinta Clinicii, care alături de Doamna Maricica Motoi, administratorul Clinicii au împărțit pahare cu Paști și pachete pentru fiecare pacient care se află internat în această Clinica. (***Pr. Bogdan Ioan Tod)***

Premierea copiilor participanți la Concursul de pictură de icoane „Ortodoxia în culori” în Parohia Aradul Nou

Biserica Parohiei Ortodoxe „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Aradul Nou a fost gazda unui eveniment deosebit, dedicat copiilor din parohie și nu numai. A doua zi de Paști, Luni 3 mai 2021, după Sfânta Liturghie a avut loc festivitatea de premiere a copiilor participanți la concursul de pictură de icoane „Ortodoxia în culori” organizat de Asociația Ortodoxă „Sf. M. Mc. Gheorghe” Aradul Nou.

Concursul s-a desfășurat perioada Postului Mare, la centrul catehetic al bisericii parohiale și la domiciliul copiilor. Atelierul de creație a presupus o activitate de arte plastice-desen cu creioane colorate, acuarelă, tempera sau acrilic, pe pânză sau hârtie, pe tema dicutată la cateheză: „Îngeri și lumină la Învierea Domnului”. Concursul s-a desfășurat pe grupe de vârstă: nivelul I pentru copii de 5-8 ani, nivelul II pentru copii de 8-12 ani și nivelul III pentru copii de 12-16 ani.

S-au urmărit aprofundarea cunoștințelor religioase, descoperirea frumuseții icoanelor prezentate în cateheze, oferirea unei alternative la petrecerea timpului liber mai ales acum în perioada pandemiei, cum ar fi timpul petrecut de cei mici în fața televizorului sau a calculatorului, dezvoltarea creativității, imaginației și simțului artistic și dezvoltarea relației dintre copiii implicați în concurs și Biserică. În timpul Săptămânii Patimilor și în primele două zile de Paști, a avut loc și vernisajul celor 43 de icoane pictate/desenate ale copiilor participanți, în biserica parohială și în centrul de cateheză.

Au fost acordate 3 premii I (câte o bicicleta mountain bike), 3 premii II (câte o trotinetă electrică), 3 premii III (câte un hoverboard electric), 3 premii „color” (câte un pennyboard cu leduri) și 31 de premii speciale (diverse jucării, articole sportive). Toți copiii au primit diplome de participare, medalii, iconițe și ou kinder. Diplomele și darurile au fost acordate de P.C. părinte Teodor Faur parohul bisericii și membrii delegați ai Asociației organizatoare.

„Pictura nu înseamnă doar desen, ci și trăire. Cea mai frumoasă perioadă din viața unui om este fără îndoială copilăria. Din amintirile plăcute legate de copilărie nu trebuie să lipsească și întâlnirea cu Mântuitorul Hristos în Biserica Sa. Biserica noastră dreptmăritoare se preocupă de toți credincioșii, însă cel mai mult îi iubește pe copii. Pentru aceștia se înalță mereu rugăciuni, pentru sporul la învățătură, pentru înțelepciunea necesară tinereților. Unul din mijloacele folosite de Biserică în al său scop mântuitor, poate fi dezvoltarea laturii creativ-artistice a copiilor, punând în evidență ceea ce învață de la preot. Anul acesta, copii au învățat mai multe despre Învierea Domnului pictând. Și am descoperit talente mari.” – menționează P.C. Părinte Gabriel Cosmin Mariș – preot slujitor în această parohie și organizator al evenimentului.

La final, P.C. Părinte Gabriel Mariș a felicitat toți copiii participanți, mai ales premianții, pentru lucrările de pictură deosebite, comisiei de selecție a premiilor formată din Dl. Cătălin Bălуț – pictor bisericesc, D-na Daniela Stana – profesor de desen la Palatul copiilor și D-na Diana Morar – educatoare și membră a asociației și a adus mulțumire tuturor susținătorilor activităților desfășurate de Asociația Ortodoxă „Sf. Mare Mc. Gheorghe” Aradul Nou, care a folosit aproximativ 10 000 lei pentru implementarea acestui concursului și premierea copiilor.

(***Asociația Ortodoxă Sf. M. Mc. Gheorghe Aradul Nou)***

Tradiții și obiceiuri în Parohia Chesinț

Colaborarea biserică-școală are un rol educațional și călăuzitor de veacuri, venind în întâmpinarea nevoilor tinerilor si constituindu-se într-un reper spiritual si un sprijin moral. Biserica, scoala si familia au responsabilitatea de a spori cooperarea în vederea formării tinerilor pentru o viață armonioasă si pentru a deveni buni creștini cu valori autentice. Cu o zi înainte de Praznicul Intrării Domnului Iisus Hristos in Ierusalim, tinerii Parohiei Chesint au plecat în procesiune dupa ramuri se salcie. După sfințirea ramurilor, preotul a înmânat crengutele copilasilor, iar mai apoi s-au întors în aceeași procesiune la sfântul locas unde a avut loc spovedania copiilor mai mari de sapte ani. In ziua Floriilor ramurile au fost sfințite si împărțite credincioșilor ca binecuvântare si mângâiere. În Joia Mare in Parohia Chesint a avut loc „Concursul de pictat oua” unde cei mici si-au pus la incercare toata îndemânare și creativitatea pentru a picta cele mai frumoase ouă de Paște. Evenimentul a fost organizat de Biserica Ortodoxă Chesint reprezentată de părintele paroh Florin Ardeuan in parteneriat cu Scoala Gimnaziala Chesint reprezentată de doamna director Ramona Ardelean, având și sprijinul consilierului local Daniel Petrescu. La final toți copiii au primit diplome si mici cadouri.

In Vinerea Mare plânsul lemnului a devenit mai profund vestind baterea cuielor crucii. Toaca este chemarea vie la rugăciune, dar și un cântec de întristare si durere. In cadrul parteneriatului dintre Biserică Ortodoxa Chesint si Scoala Gimnazială Chesint, sirul activităților a continuat prin concursul „Chemarea la rugaciune”, un concurs de batut toaca la care au participat copiii din localitate. In fiecare an in Vinerea Mare se desfășoară acest concurs, anul acesta fiind a patra ediție, sub îndrumarea părintelui paroh, in colaborare cu conducerea școlii si doamna învățătoare Florina Sorohan. Tinerii prezenți si-au aratat îndemânare la batut toaca si au avut prilejul să-i încânte pe cei prezenți cu frumoasele sunete emanate de loviturile de ciocan. La final, toți participanții au primit diplome, carti religioase, rechizite școlare și dulciuri. După o săptămână lungă a pătimirii Mântuitorului din iubire pentru oameni, a sosit si bucuria Invierii. După Sfanta Liturghie, tinerii parohiei s-au adunat cu mic, cu mare pentru o vanatoare de ouă de Pasti. Vanatoarea de ouă este un joc pentru copii organizat chiar în ziua de Pasti. Adulții au ascuns în iarbă ouă colorate si dulciuri, iar copiii au pornit in căutarea lor. Acțiunea s-a lăsat cu rasete, distracție, încântare, dar și cu multe premii, diplome si medalii. Demersul acțiunilor comune dintre biserica si scoala isi propune ca in aceasta perioada, pe lângă participarea la Sfintele Slujbe, sa aduca in universul copiilor adevarata trăire creștin-ortodoxă a acestui praznic, bucurie educătoare de lumina a Domnului Iisus Hristos. Tinerii sunt cei care prin trăirea lor religioasă duc mai departe obiceiurile si traditiile noastre strabune si totodata arata ca vor fi credincioși de nădejde ai Bisericii noastre Ortodoxe, promovând valorile satului românesc. (***Prof. Ardelean Ramona***)

Paști în Țara Zărandului

În a treia zi de Paști, în strânsă colaborare cu Asociația „Străjerii Cociubei”, la biserica ortodoxă din Bonțești, a avut loc evenimentul Paști în Țara Zarandului.

Programul a început dimineața cu slujirea Sfintei Liturghii alături de Părintele Cătălin Anghel din Parohia vecină Joia Mare, continuându-se cu un mic concert de pricesne susținut de interpreți de muzică populară cunoscuți: Viorel Rus – Bistrița Năsăud, Florentina Bârlea Abrudean – Hunedoara, Puiu Ana – Bonțești, Alexandru Pop Zarandean – Sebiș și Grupul vocal „Străjerii Cociubei”, care au interpretat cântece patriotice.

După concertul de pricesne din biserică, pe platoul din fața bisericii, s-au desfășurat concomitent un concurs de bătut toaca, un concurs al ouălor încondeiate și un atelier de încondeiat ouă. În cadrul atelierului de încondeiat ouă, toți cei prezenți au putut observa care este tehnica încondeiatului ouălor și chiar au avut posibilitatea să încerce acest lucru. Toți copiii înscriși în concursul de bătut toaca și în cel de încondeiat ouă, au fost premiați primind câte o diplomă, medalie, trofeu, dar și dulciuri. Scopul acestui eveniment, Paști în Țara Zarandului, a fost acela de a sensibiliza oamenii și de ai încuraja să păstreze tradițiile și obiceiurile neamului nostru românesc, să poarte fără rețineri straiele populare ca pe cele mai curate veșminte moștenite de la înaintași și să nu se sfiască, mai ales cei tineri, să învețe despre tradițiile și obiceiurile neamului nostru, spre a le putea duce mai departe peste timp, ca pe niște datini nepieritoare. (***Pr. George-Darius Pasc***)

IPS Părinte Timotei a participat la evenimentele organizate de Sărbătoarea Națională a Regalității, la Săvârșin

Luni, 10 Mai 2021, când sărbătorim Ziua Națională a Regalității, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la evenimentele organizate cu ocazia deschiderii pentru public a Domeniului Regal Săvârșin.

Chiriarhul arădean a fost însoțit de către Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural și Pr. Călin Mădăluță, paroh în Săvârșin.

Cu acest prilej, formația restrânsă a Filarmonicii din Arad a interpretat Imnul Regal. După interpretarea Imnului Regal, Majestatea Sa Margareta, Custodele Coroanei române a susținut un discurs cu ocazia sărbătorii de 10 Mai, urmat de un concert susținut de Filarmonica din Arad, sub bagheta maestrului Dan Crișan.

Vizită chiriarhală în Protopopiatul Lipova

În după-amiaza zilei de 10 Mai, după ce a participat la evenimentele organizate cu ocazia deschiderii pentru public a Domeniului Regal Săvârșin, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a vizitat patru parohii din Protopopiatul Lipova.

Primul popas duhovnicesc al Părintelui Arhiepiscop a fost în Parohia Săvârșin, unde preot paroh este părintele Călin Mădăluță. Aici, Înaltpreasfinția Sa s-a închinat în biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” și a vizitat noua capelă mortuară și casa parohială.

Următoarea vizită a fost în Parohia Dorgoș, unde preot paroh este Grațian Ciuciuc. Aici, Chiriarhul arădean a vizitat Centrul social „Sfânta Cuvioasă Parascheva”, biserica cu hramul „Sfânta Cuvioasă Parascheva” și casa parohială care se află în renovare, dând îndemnurile cuvenite.

Continuare în pagina 7

Actualitate eparhială – Mai 2021

Urmare din pagina 6

După aceasta, Înaltpreasfinția Sa s-a închinat în biserica cu hramul „Sfântul Ierarh Nicoae", din Ususău, unde preot paroh este Victor Bocancios și a apreciat în mod deosebit noua pictură a bisericii, recent finalizată.

Ultima vizită a fost în Parohia Lipova. Aici, Arhiepiscopul Aradului a fost întâmpinat de preotul paroh Raul Moț și preotul slujitor Alexandru Neicu. Biserica din Lipova se află într-un amplu proiect de reabilitare. Valoarea totală a proiectului este de 21.230.170,40 lei, din care asistența nerambursabilă de 98% din valoarea totală eligibilă, în sumă de 19.018.478,35 lei, este asigurată prin Programul Operațional 2014-2020, Axa 5, Prioritatea de Investiții 5.1 – Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural.

Lucrările pentru realizarea proiectului „Consolidare, restaurare, conservare biserică, amenajare incintă, restaurare și consolidare împrejmuire, realizare corp Anexa și lumânărar, iluminat arhitectural ansamblu la Biserica „Adormirea Maicii Domnului", au fost demarate în luna iunie a anului 2019 și au o evoluție foarte bună, primele rezultate ale lucrărilor desfășurate în cadrul acestui proiect, fiind deja vizibile, oferind încetul cu încetul o nouă imagine Bisericii Ortodoxe din Lipova.

În toate cele patru parohii Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a fost întâmpinat cu bucurie de preoți și de familiile acestora, de autoritățile locale, precum și de către membrii consiliilor parohiale. (***Protos. Iustin Popovici***)

Activitatea educațională „Pâinea noastră cea de toate zilele", în Parohia Galșa

„Și TU ai dreptul să zâmbești!" este proiectul județean de parteneriat educațional în care sâmbătă, 15 mai 2021, membri ai Integra Arad Ong au fost invitați să participe la activitatea „Pâinea noastră cea de toate zilele", desfășurată la Clubul Copiilor Galsa , Parohia Ortodoxă din Galșa.

A fost o zi minunată în care toți participanții au fost primiți cu brațele deschise copiii, tinerii, părinții și specialiștii de către gazda evenimentului.

Activitatea a fost împărțită în două momente. Ocrotiți de turla bisericii și de ruinele cetății Șiria, în curtea casei vechi din 1928 strămutată din Apuseni la Galșa, cu voia lui Dumnezeu, s-a frământat, s-a copt în cuptor special zidit pentru pâine și s-a mâncat cea mai bună pâine, făcută cu sodoarea frunții.

După frământarea pâinii, copiii au fost plimbați cu poneii de către voluntarii parohiei, au jucat în horă, unii dintre participanți gustând pentru prima dată pâinea frântă înmuiată (nu unsă) în unsoare și presărată cu sare, boia și ceapă verde.

Mulțumim copiilor din Integra Arad Ong pentru că au poposit în mijlocul comunității gălșene preț de câteva ore, mulțumim inițiatoarei proiectului-doamna inspector pentru învățământul special și special integrat Zagorka Hritcu, ajutoarelor dânsei, gazdelor-părintele Adorian Trif, voluntarilor din Parohia Galșa. Reușita evenimentului s-a datorat minunaților copii a căror bucurie în interacțiune a fost atât de firească încât a făcut să strălucească lacrimi de bucurie si a stârnit emoții valoroase în ochi și suflet de părinte (***Pr. Adorian-Lucian Trif***)

Arhiepiscopul Aradului a participat la deschiderea Sesiunii Naționale de comunicări științifice „Administrație Românească Arădeană" – ediția a XII-a

Luni, 17 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la deschiderea oficială a Sesiunii Naționale de Comunicări Științifice „Administrație Românească Arădeană", ediția a XII-a, și a rostit o alocuțiune.

Deschiderea oficială a avut loc în Sala „Regele Ferdinand" din Palatul Administrativ Arad și s-a bucurat de participarea unor distinși academicieni, cercetători, universitari, istorici și oameni de cultură.

Evenimentul a fost organizat de Instituția Prefectului – Județul Arad, Consiliul Județean Arad, Primăria Municipiului Arad, Centrul Cultural Județean Arad, Centrul Municipal de Cultură Arad, în parteneriat cu Arhiepiscopia Aradului, Biblioteca Județeană „Alexandru D. Xenopol" Arad, Complexul Muzeal Arad, Societatea de Științe Istorice din România – filiala Arad, Asociația „Ștefan Ciobanu-Pop" Arad, Centrul de Studii de Istorie și Teorie Literară „Ioan Slavici" Arad.

Ediția din acest an marchează împlinirea a 102 ani de la instaurarea administrației românești în Arad (17 mai 1919), programul includând lansări de carte și prezentări de comunicări științifice pe această temă (***Protos. Iustin Popovici***)

Corul Seminarului Teologic Ortodox din Arad la Concursul de interpretare „Vivat Musica!" București

În organizarea Colegiului Național de Arte „*Dinu Lipatti*" București, a avut loc, în perioada 10-15 mai 2021, *Concursul de interpretare „VIVAT MUSICA!*", pentru ansambluri corale, orchestrale, vocal-simfonice și muzică de cameră, ediția I – online.

Corul Seminarului Teologic Ortodox Arad, dirijat de domnul profesor Bugyi Ștefan Adrian, a participat cu două piese vocale – „*Imnul eroilor*", de Ionel Gh. Brătianu, și „*Prohodul Domnului*" în limba greacă, în melodia tradițională a Bisericii Ortodoxe. Piesele au fost preluate din concertele filmate și postate online, datorită perioadei pandemice prin care trecem, cu ocazia hramului Școlilor teologice – sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi – și a Sfintelor Paști.

Președintele juriului, la secțiunea Ansamblu coral, a fost domnul Cornel Groza Prof univ. Dr. la Academia de Muzică „*Gheorghe Dima*" din Cluj-Napoca și dirijor al Corului Filarmonicii de Stat *Transilvania,* Cluj-Napoca.

Corului Seminarului arădean i s-a acordat premiul II. Mulțumim organizatorilor și juriului, iar elevilor seminariști le adresăm felicitări. (***Prof. Marius Lăscoiu-Martin***)

Ziua Copilului serbată în Parohia Prunișor

În preajma zilei internaționale a Copilului, în Parohia Prunișor s-au organizat o serie de activități interactive dedicate celei mai sincere ființe din lume, care este copilul.

Astfel că în jurul orei 15:30, în curtea bisericii s-au adunat aproximativ 80 de copii și tineri, dornici de a

împărtăși un zâmbet tuturor celor prezenți: părinți, bunici, rude.

Această nemaipomenită zi, a fost începută prin rostirea rugăciunii „Tatăl nostru", amintindu-li-se de către preot importanța lui Dumnezeu în viața omului, iar după aceea copiii au fost împărțiți pe patru grupe, fiecare dintre acestea având câte un lider, răspunzător pentru echipă pe parcursul activităților desfășurate.

Jocurile derulate în această zi, au stârnit în sufletul celor implicați: curiozitate, implicare, ajutor reciproc, corectitudine, spirit de echipă, etc.

Cele mai interesante jocuri au fost: desenul pe asfalt, pictură pe față, concurs de umflat baloane, concurs de memorat citate scripturistice, concurs de reținut nume biblice, concursuri sportive și de îndemânare.

Spre finalul zilei, amintindu-ne de frumoasa practică a Bisericii, numită agapa frățească, toți cei prezenți s-au bucurat de o mică gustare pregătită de către comunitate.

Odată cu încheierea activităților, toți participanții au primit ca dar, o iconiță cu Mântuiturul Iisus Hristos și dulciuri.

Consider că această zi a fost una cu succes, rămânând în sufletele copiilor o amintire peste veacuri. (***Pr. Florin Ioan Avram***)

Ziua Copilului sărbătorită în Parohia Chișineu-Criș I

„Copiii sunt chipuri de lumină, cultivate prin credință și iubire" (Citate duhovnicești ale Părintelui Patriarh Daniel)

Copiii sunt cei mai importanți pentru noi toți, părinți, bunici, rude, dar și pentru comunitatea cărora aceștia le aparțin. Întrucât se apropie Ziua Internațională a copilului, este firesc să marcăm într-un anume fel, această zi, așa încât să ne exprimăm recunoștința pentru Darul vieții.

Duminica a cincea după Sfintele Paști – a Samarinencii – a prilejuit un moment de sărbătoare în Parohia Chișineu-Criș 1, închinat copiilor.

Astfel, la sfârșitul Sfintei Liturghii, a avut loc un scurt moment artistic, susținut de elevi ai Liceului Teoretic Mihai Veliciu, din localitate. Grupul de copii a fost îndrumat de profesorul de religie Pavel Florin Adrian, care slujește ca diacon, în cadrul acestei parohii.

Din inimi de copii, au fost recitate versuri tematice, definind Universul Copilăriei. Au bucurat, de asemenea, sufletele părinților, ale bunicilor și ale credincioșilor, prin intonarea unor cântece, care promovează valori precum: credința, dragostea de țară și de neam, binele, frumosul.

A fost un moment inedit, primit cu multă bucurie, de către preotul paroh, Daniel Mirel Dumitru, care și-a exprimat recunoștința și le-a oferit, în dar, copiilor, iconițe și dulciuri. (***Prof. Monica Pavel***)

Duminica în familie, ediția a 3-a, Parohia Sederhat

Cu două zile înainte de sărbătoarea internațională a copilului „1 Iunie" și în Ziua Românilor de Pretutindeni, Parohia Sederhat s-a îmbrăcat în straie de sărbătoare.

În ziua din Duminica Samarinencei, copiii din sat au participat în număr mare la Sfânta Liturghie în cadrul căreia la momentul oportun au gustat din „Apa cea vie", împărtășindu-se cu Sfintele Taine. În după amiaza zilei de Duminică, în Parohia Ortodoxă Română Sederhat a avut loc cea de-a treia ediție „Duminica în Familie „. Acest eveniment a avut la bază o colaborare mai veche între Biserica Ortodoxă Română din Sederhat și Grădinița Sederhat. Programul are ca scop crearea unei legături mai strânse între părinți și copii. La fel cum basmele românești încep cu: „A fost odată…" și se termină cu: „...veselia a ținut trei zile si poate mai ține si astăzi", în Parohia Sederhat parcă desprinsă dintr-un basm de poveste veselia a ținut până seara târziu și poate mai ține și acum dacă o fi cine să mai petreacă.

În cadrul proiectului cei mici au participat la mai multe activități și jocuri pe bază de concurs fiind încurajați de către părinți. Așadar copiii s-au luptat cu „oul în lingură" probă ce a scos în evidență capacitatea copiilor de a nu sparge oul până la linia de sosire. Apoi au avut o probă „săritul cu sacul", mersul „de-a roaba", „trasul sforii", concurs de pictură precum și alte jocuri ce au adus zâmbetul pe buzele tuturor. Seara, când cei mici au fost osteniți de joc, au primit din partea parohiei un tort, moment în care toți cei prezenți au cântat „La Multi Ani" copiilor. Menționăm și faptul că au primit tot din partea parohiei o recompensă ce a constat în pachețele cu dulciuri pentru toți copiii (peste 40 de pachete) și diplome de participare din partea doamnei educatoare.

La sfârșitul activității preotul paroh a mulțumit tuturor celor prezenți și în special celor mici pentru ziua minunată pe care au petrecut-o împreună. (***Pr. Arxinte Mureșan***).

Ziua Copilului serbată în Parohia Arad-Grădiște II

În data de 31 mai 2021 în Parohia Arad-Grădiște II s-au organizat activități dedicate Zilei Internaționale a Copilului. Începând cu ora 13:00, pe platoul din fața bisericii Parohiei Grădiște II s-au adunat aproximativ 200 de copii și tineri din parohie și nu numai, însoțiți de părinți și bunici.

Participanții au avut parte de multă distracție și surprize, primind în dar, dulciuri și diplome de participare. Acestă zi a fost încununată de succes, rămânând în sufletele copiilor o amintire de neuitat peste timp. (***Pr. Dr. Vasile Cucu***)

CERCURI PASTORAL-MISIONARE

Cerc pastoral-misionar în Parohia Luncșoara

În după-amiaza zilei de 7 mai 2021, cu ocazia sărbătorii Izvorul Tămăduirii, Parohia Luncșoara din cadrul Protopopiatului Sebiș a găzduit întrunirea preoților din Cercul Pastoral Hălmagiu, coordonat de către Părintele Cristian Bacoș din Parohia Hălmagiu. Cu această ocazie s-a oficiat taina Sf. Maslu în Biserica cu hramul Cuvioasa Parascheva din Luncșoara de Jos. La sfarșitul slujbei Pr. Marius Horga a prezentat următoarele teme:

- Repere Istorice Privind Situația Comunităților Românești din Republica Moldova
- Migrația Românilor Până la 1918. Înființarea Primelor Parohii Românești.

(***Pr. Paroh Cătălin Tulcan***)

Cerc pastoral-misionar în Parohia Frumușeni

În data de 11 mai, Parohia Frumușeni din Protopopiatul Arad a fost gazda întrunirii preoților din Cercul pastoral Nr. 6 Arad, coordonat de către Preacucernicul Părinte Dan-Dorin Mândra de la Parohia Fântânele. Părintele Bogdan Tod a susținut o lucrare despre evoluția fenomenului migrației la români.

Părintele Paroh din Frumușeni, Viorel Higioșan, a susținut o lucrare despre istoria comunităților de credincioși ortodocși români din Banatul Sârbesc. În finalul întâlnirii a luat cuvântul și invitatul special domnul profesor de istorie, actual pensionar, Traian Mihuț. Acesta a prezentat informații inedite despre istoria acestei zone. El a amintit despre perioada când a funcționat Mănăstirea Bizere, Frumușeniul fiind pe atunci port, loc de odihnă și schimburi comerciale. Aici funcționa o cetate unde se efectua vama pentru comerțul cu sare pe râul Mureș, fiind al doilea mare port după Lipova. Domnul profesor a amintit de ceea ce spunea Academicianul Ștefan Pascu despre perioada medievală a zonei în discuție: "Transilvania s-a îmbogățit cu un nou târg", prin aceasta subliniind puternica dezvoltarea economică a acestei zone. Cetatea din Frumușeni a fost cucerită de către răsculații lui George Doja. În 1718 ajunge să fie cucerită de către turci. Participanții s-au putut bucura de o actualizare a informațiilor despre fenomenul migrationist în contextul anului omagial, de informații despre românii ortodocși din Banatul Sârbesc, dar și de o lecție vie despre istoria bogată a acestei zone. (***Pr. Dan-Dorin Mândra***)

Cerc pastoral-misionar în Parohia Cuied

În Duminica Sfintelor Femei Mironosițe, preoții Cercului Pastoral Misionar nr. 2 Buteni, s-au întâlnit în Biserica cu hramul Sfântul Vasile cel Mare din Parohia Cuied, prilej cu care au săvârșit Sfânta Taină a Maslului.

La finalul sfintei slujbe Pc. Părinte Florin Gaspar a pus la inimile credincioșilor un frumos cuvânt de învățătură legat de semnificația zilei în care Biserica le cinstește pe toate femeile creștine.

În cealaltă parte a întâlnirii Pc. Părinte Florin Avram de la Parohia Prunisor a susținut referatul întocmit în care a abordat două teme respectiv: Organizarea canonică și pastorală a comunităților de creștini ortodocși români din Republica Moldova și Migrația românilor în perioada 1918-1989. Înființarea primelor eparhii din străinătate.

La finalul întâlnirii Pc. Părinte Bogdan Coseri, a mulțumit preoților împreună slujitori dar și credincioșilor prezenți pentru toată osteneala pe care o arată necontenit în viața parohiei. (***Pr. Florin Oarcea***)

Continuare în pagina 8

Itinerar pastoral al Înaltpreasfinţitului Părinte Arhiepiscop Dr. Timotei Seviciu, Mai 2021

Sâmbătă, 1 mai – A dat un interviu „mesajul pascal" la TV-Arad, Radio Timişoara şi Trinitas. A primit la Catedrala arhiepiscopală Sfânta Lumină de la Mormântul Mântuitorului, spre împărţire preoţilor din întregul judeţ. A săvârşit slujba Învierii Domnului şi Sfânta Liturghie, rostind un cuvânt de învăţătură tuturor credincioşilor arădeni.

Duminică, 2 mai – A oficiat Sfânta Liturghie arhierească în Catedrala Arhiepiscopală. Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a vorbit credincioşilor prezenţi în legătura Pastoralei cu titlul „*Slava Sfintei Învieri*", transmisă credincioşilor arădeni cu ocazia Sfintelor Paşti a anului 2021.

Luni, 3 mai – A săvârşit Sfânta Liturghie arhierească la Catedrala Veche din Arad. Predica fiind pusă sub titlul „***Misiune continuă***" (cf. Fp. Ap. 1; Ioan 1).

Marţi, 4 mai – A săvârşit Sfânta Liturghie arhierească la Catedrala Arhiepiscopală, rostind un cuvânt de învăţătură.

Vineri, 7 mai - A săvârşit Sfânta Liturghie arhierească la Catedrala Arhiepiscopală, rostind un cuvânt de învăţătură.

Duminică, 9 mai – A participat la Sfânta Liturghie săvârşită la Catedrala arhiepiscopală, predica fiind pusă sub titlul „*Însemnătatea virtuţilor*" (cf. Ioan 20, 19-31 şi F. A. 5,12-30). Tot în această zi, Chiriarhul arădean a participat la manifestări militare, religioase şi culturale organizate cu prilejul sărbătoririi Zilei Independenţei de Stat a României şi Zilei Europei, oficiind o slujbă de pomenire pentru toţi eroii, ostaşii şi luptătorii români din toate timpurile şi locurile, rostind un cuvânt adecvat.

Luni, 10 mai – A participat la evenimentele organizate cu ocazia Zilei Naţionale a Regalităţii, când a fost deschis pentru public Domeniul Regal de la Săvârşin. În după-amiaza zilei a vizitat patru parohii din protopopiatul Lipova.Primul popas duhovnicesc a fost în Parohia Săvârşin, unde preot paroh este părintele Călin Mădăluţă. Aici s-a închinat în biserica cu hramul „*Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil*" şi a vizitat noua capelă mortuară şi casa parohială. Următoarea vizită a fost în Parohia Dorgoş, unde preot paroh este Graţian Ciuciuc. Aici a vizitat Centrul social „*Sfânta Cuvioasă Parascheva*", biserica cu hramul „*Sfânta Cuvioasă Parascheva*" şi casa parohială. După aceasta s-a închinat în biserica cu hramul „*Sfântul Ierarh Nicolae*" din Ususău, unde preot paroh este Victor Bocancios şi a apreciat în mod deosebit noua pictură a bisericii, recent finalizată. Ultima vizită a fost în Parohia Lipova, unde a fost întâmpinat de preotul paroh Raul Moţ şi preotul slujitor Alexandru Neicu.

Duminică, 16 mai – A săvârşit Sfânta Liturghie arhierească în biserica parohiei Covăsânţ cu hramul „*Pogorârea Sfântului Duh*", rostind predica despre „*Sârguinţa mironosiţelor*" (cf. Fp. Ap. 6; Marcu 15-16). Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a sfinţit noul iconostas, Sfântul Chivot şi tronul arhieresc, recent restaurate. La finalul Sfintei Liturghii, a oferit părintelui paroh Murgu Marius-Claudiu, distincţia de iconom-stavrofor. În după-amiaza zilei a săvârşit slujba Vecerniei în biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului" din Parohia Galşa, rostind un cuvânt de învăţătură despre „*Sfântul şi Marele Mir, Taină a Bisericii*". După Vecernie a binecuvântat casa-muzeu aşezată în curtea bisericii parohiale.

Luni, 17 mai – A prezidat Examenul de certificare a competenţelor profesionale pentru elevii clasei a XII-a de la Seminarul Teologic Ortodox din Arad. Tot în această zi, a participat la deschiderea oficială a Sesiunii Naţionale de Comunicări Ştiinţifice „*Administraţie Românească Arădeană*", ediţia a XII-a, care a avut loc în Sala „Regele Ferdinand", rostind o alocuţiune.

Miercuri, 19 mai – A prezidat şedinţa Permanenţei Consiliului Eparhial.

Joi, 21 mai – A participat la Sfânta Liturghie săvârşită în biserica cu hramul „*Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena*" de la Parohia Zădăreni, predica fiind pusă sub titlul „*Personalităţi providenţiale*" (Fp. Ap. 26; Ioan 10). După Sfânta Liturghie, a binecuvântat lucrările de renovare efectuate la lăcaşul de cult şi prinoasele aduse cu prilejul prăznuirii hramului.

Duminică, 23 mai – A săvârşit Sfânta Liturghie în biserica Parohiei Arad-Micălaca Veche II cu hramul „*Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena*", predica fiind pusă sub titlul „*Faptele milei creştine*" (cf. Fp. Ap. 9; Ioan 5). La finalul Sfintei Liturghii, a săvârşit slujba parastasului pentru Părintele Iacob Bupte, fost vicar eparhial şi ctitorul acestei biserici parohiale, la împlinirea a trei ani de la trecerea sa la cele veşnice.

Miercuri, 26 mai – A prezidat şedinţa Permanenţei Consiliului Eparhial.

Joi, 27 mai - A participat la Zilele Academice Arădene, ediţia a 31-a, Chiriarhul arădean a sfinţinţit bustul Corifeului Marii Uniri, Vasile Goldiş şi a Rectorului Prof.dr. Aurel Ardelean - Fondator al Universităţii de Vest „Vasile Goldiş" din Arad.

Duminică, 30 mai – A participat la Sfânta Liturghie săvârşită la Catedrala arhiepiscopală, predica fiind pusă sub titlul „*Fântâna samarinencei*" (cf. Ioan 4, F. A. 11).

Pr. Dr. Vasile Cucu
Secretar eparhial

Actualitate eparhială – Mai 2021

Urmare din pagina 7

Cerc pastoral şi înainte-prăznuire de hram în Parohia Groşeni

În Duminica a 3-a după Sfintele Paşti, a Mironosiţelor, Parohia ortodoxă din Groşeni, a găzduit întrunirea cercului pastoral-misionar nr. 2 Beliu, protopopiatul Ineu. Părintele Florin Culda a ţinut un cuvânt de învăţătură, referitor la tematica cercului „Episcopia Ortodoxă Română a Ungariei – înfiinţare, organizare şi comunităţile de români ortodocşi din Ungaria" (***Prof. Raul Zau***)

Cerc misionar în Parohia Nădab

În Duminica a 3-a după Paşti, a Femeilor Mironosiţe, Parohia Nădab din protopopiatul Arad, a fost gazda întrunirii preoţilor din Cercul pastoral-misionar Chişineu-Criş, coordonaţi de către PC Părinte Dumitru Daniel-Mirel, de la parohia Chişineu-Criş I. Întrunirea a debutat la ora 1700, prin oficierea Tainei Sfântului Maslu de către preoţii slujitori şi în prezenţa unui număr mare de credincioşi.

Cuvântul de învăţătură la Taina Sfântului Maslu a fost rostit de părintele Ioan Pavel, de la parohia Sintea –Mare. Preotul paroh, Aurel Mager a mulţumit în încheiere preoţilor şi credincioşilor prezenţi, susţinând apoi referatele cu următoarele teme: „Activitatea misionară a parohiilor româneşti din vecinătatea graniţelor tării'' şi „Problema morţii în viziunea Sfinţilor Părinţi ai Bisericii" (***Pr. Daniel-Mirel Dumitru***)

Cerc misionar în Parohia Groşii Noi

În Duminica Sfintelor Femei Mironosiţe, preoţii Cercului Pastoral Misionar Bârzava, coordonat de Pr. Cosmin Iordăchescu, s-au întâlnit în biserica cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe" din Parohia Groşii Noi, prilej cu care au săvârşit Sfânta Taină a Maslului.

La finalul sfintei slujbe, Pc. Părinte Lulaş Dan a pus la inimile credincioşilor un frumos cuvânt de învăţătură legat de semnificaţia zilei în care Biserica le cinsteşte pe toate femeile creştine, totodată amintind despre valoarea liturgică a cimitirelor Ortodoxe ca fiind de o importanţă deosebită, cimitirul fiind „oglinda parohiei".

La finalul întâlnirii Pc. Părinte Florin Florea, a mulţumit preoţilor împreună slujitori dar şi credincioşilor prezenţi pentru toată osteneala pe care o arată necontenit în viata parohiei (***Pr. Florin Florea***)

Cerc pastoral-misionar în Parohia Andrei Şaguna

Marţi, 18 mai 2021, Parohia Andrei Şaguna, din Protopopiatul Arad, a găzduit întrunirea preoţilor din cadrul Cercului pastoral-misionar Zărand, coordonaţi de către PC Părinte Nicolae Rădulescu, preot paroh la Parohia Sântana I. Preotul paroh Adrian Mariş a susţinut referatul „*Fenomenul migraţiei şi modul în care Biserica din ţară se raportează la această realitate*" (***Preot Lucian Ştefănuţ***)

Cerc pastoral în Parohia Arad-Şega II

Cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Părinte Timotei, Arhiepiscop al Aradului, preoţii din cadrul Cercului pastoral-misionar Arad 1, sub coordonarea Părintelui Petru Ursulescu s-au întrunit, joi, 20 mai, în biserica Parohiei Arad Şega II, având hramul Înălţarea Domnului şi Schimbarea la Faţă, zona U.T.A., în ajunul Praznicului Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena. Părintele Radu Bocşa, preot slujitor al parohiei gazdă a susţinut un referat intitulat „Biserica şi societatea timpurilor noastre".

La final, preotul paroh, Andrei Dârbaş a mulţumit preoţilor participanţi, oferind câteva date despre lucrările ce s-au săvârşit la această minunată biserică. (***Pr. Petru Ursulescu***)

Cerc misionar în Parohia Secaş

Duminică, 23 mai 2021, preoţii din cadrul Cercului Pastoral-misionar Nr. 3 Gurahonţ, coordonat de către preotul Moţ Aurelian Iulian, s-au întrunit la Biserica ortodoxă cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh" din parohia Secaş, protopopiatul Sebiş. Preotul Luşcă Ciprian de la parohia Zimbru a susţinut următoarele teme: Comunităţile de români ortodocşi din Serbia. Istorie, organizare canonică şi administrative; şi Evoluţia fenomenului migraţiei după 1989.

În finalul întâlnirii, preotul paroh Bele Raul a mulţumit preoţilor şi celor prezenţi pentru participare. (***Pr. Moţ Aurelian Iulian***)

Cerc pastoral în Parohia Miniş

Duminică 23 mai 2021, în Parohia Miniş, Protopopiatul Lipova, a avut loc întrunirea preoţilor din cadrul Cercului pastoral misionar Şiria, coordonat de Pr. Iulian Botezatu de la Parohia Şiria. Preotul Ciorogariu Mircea, parohul Bisericii din Ghioroc a dat citire referatului cu tema: *Activitatea misionară a comunităţilor de credincioşi români aflate în diaspora.* (***Pr. Săvuşcă Valentin***)

Cerc pastoral-misionar în Parohia Vânători

Cea de-a cincea duminică după Paşti, numită Duminica Samarinencii a reprezentat o zi de bucurie duhovnicească pentru parohia Vânători din protopopiatul Arad, care a fost gazda întrunirii preoţilor din Cercul pastoral-misionar Chişineu-Criş, coordonaţi de către Preacucernicul Părinte Dumitru Daniel-Mirel, de la parohia Chişineu-Criş I. Preotul paroh Adrian Hanţiu a susţinut referatele cu următoarele teme: „Organizarea canonică şi pastorală a comunităţilor românilor ortodocşi din vecinătatea graniţelor ţării'' şi „Învierea lui Hristos – temelie a credinţei în învierea morţilor şi argumentul pomenirii lor". (***Pr. Adrian Hanţiu***)

Cerc misionar în Parohia Chier

În duminica a 5-a după Paşti, a Samarinencii, Parohia Chier, din Protopopiatul Ineu, a fost gazda Cercului pastoral-misionar Târnova, coordonat de Pr. Ivănuţ Voicu. Preotul paroh Ivănuţ Voicu a susţinut referatul cu tema: „Episcopia Basarabiei de Sud: înfiinţare şi organizare". (***Pr. Ivănuţ Valerian-Iulian***)

(*mai multe detalii se află pe pagina WEB a Arhiepiscopiei Aradului: www.arhiepiscopiaaradului.ro*)

Comitetul de redacţie:
Înaltpreasfinţitul Arhiepiscop Dr. TIMOTEI SEVICIU – preşedinte;
Preasfinţitul Părinte Dr. EMILIAN CRIŞANUL, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului - vicepreşedinte
Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural, redactor responsabil; Pr.Dr. Vasile Cucu, secretar eparhial – membri
Editura: Arhiepiscopia Aradului, Arad, 310084, Str. Episcopiei nr. 60-62, Tel.: 0257–281856 ISSN 1220 – 8531, ISSN-L 1220 – 8531 Tehnoredactare: Daniel Albu
Articolele pentru Revista Biserica şi Şcoala se trimit pe următoarea adresă de e-mail: bisericasiscoala1877@gmail.com
PREŢ 3 LEI